

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

№5 Ціна договірна

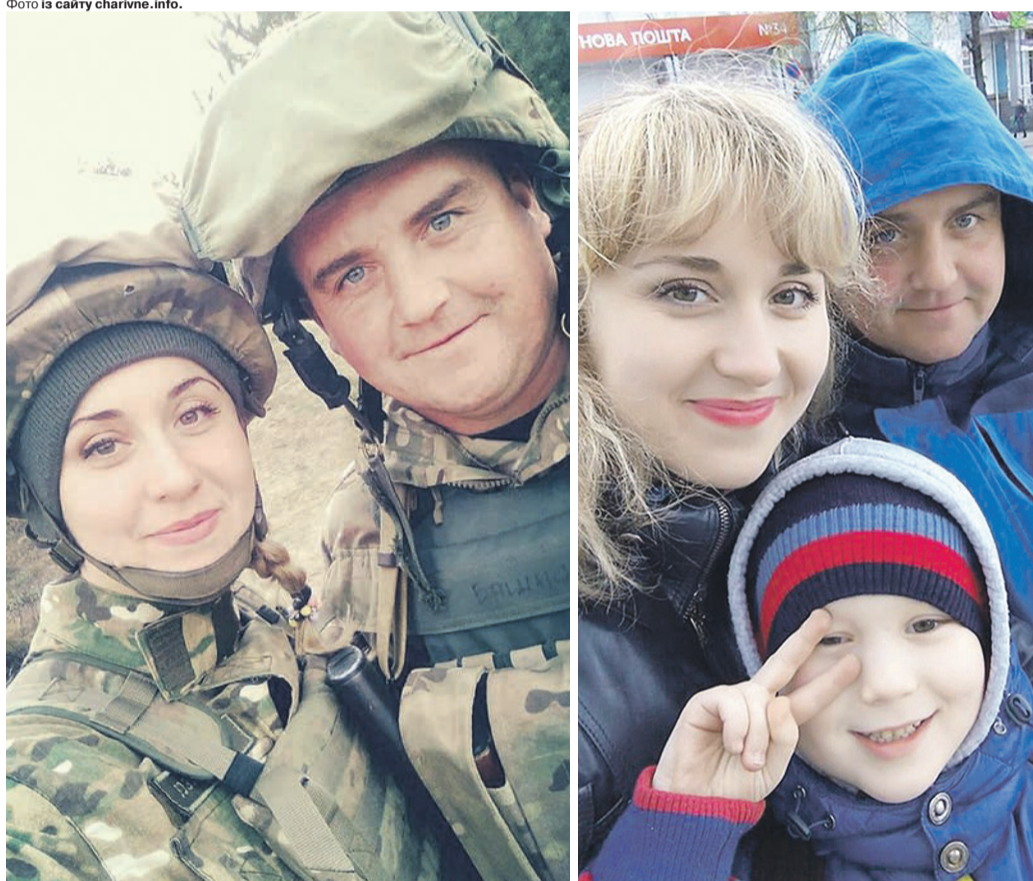
volyn.com.ua

Потужна
МОЛИТВА
за ваш шлюб

с. 10

Фото із сайту charivne.info.

«Воюємо за Україну нашого Костика!»

«Ти стріляв із кулемета, я набої подавала...»

● **ТЕМА №1** Так, перефразовуючи слова з пісні «Нас весна не там зустріла», яку задушевно виконує дует «Душа Волині» в складі Алли Опейди та В'ячеслава Судими (текст Йосип Струцюк, музика Олександра Гаркавого), можна сказати про подружжя воїнів — Христину та Івана, які коліскові своєму сину співають по телефону, бо в ці дні на фронті захищають Україну

Читайте на с. 12–13

«Моя головна і єдина робота — це ніколи не підводити королеву»

Про любов
тривалістю
у понад
80 років
Елизавети II
і Філіпа

с. 3–5

«Будем так жінок катати – нам Європу не видати!»

Увага:
конкурс!

● **СТОП-КАДР** Переконаний, прочитавши цей заголовок, представниці найпрекраснішої статі заплідують його автору. І мені він полегшив роботу, щоб не ламати голову над назвою. Хоч конкуренти, тобто варіанти, були потужні

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Так ніхто не кохав»

І це при тому, що підступна хвороба вибила з творчого сідла нашого важковаговика слова лучанина Валерія Некрасова (*пане Валерію, посилайте до дідька цей Covid і швидше одужуйте, бо не тільки улюблена «Так ніхто не кохав», а й трускавкові плантації у столиці волинської полуніці — Хорохорині — за вами зачепалися*), і лист від пана Павла Олеха зі славного поліського Ріо-де-Любомля знову десь припізнівся — відчуваю, читатиму його, як і попереднього разу, коли вже триматиму в руках надрукований цей номер... І шкодуватиму, шкодуватиму, шкодуватиму, що моє «Круть!» було б тоді ще гучнішим.

Так і цього разу вкотре засвідчую, що Ви — справжні **КРУТЕЛИКИ СЛОВА** — можете розсмішити не тільки головного редактора газети, а й головного коміка нашої держави. Але про політику — ні слова. Від мене. Слово вам — і ліричне, і гумористичне, і... політичне!

Не злякає нас локдаун,
Не страшать тарифи!
Кум Макар задурно нас
Відвезе без пихи!

Дума думу пан Шмигаль,
Хай не спить Степанов!
Поки є такі, як ми,
Буде все за планом!

(Іван ПЕРЕДУН,
сmt Мар'янівка Луцького району
Волинської області).

А мій милий у пошані –
все село годує!
По обіді — на городах,
а зранку — таксує.

(Надія МІЩЕНКО,
сmt Солоне Дніпровського
району Дніпропетровської
області).

Краще їхати і плакати,
як іти й сміятись.

Цей господар діло знає —
«вороного запрягає»,
Щоб весняної погожі днини
не втрачати ні години.
А дорогою з вітерцем
ще й «перетерти» всі новини.
Бо не час на лавочці сидіти,
треба в полі щось робити!

(Валентина ЧУЛЬ,
с. Білашів Ковельського району
Волині).

Краще їхати і плакати,
як іти й сміятись.

(Микола БІДНЮК,
с. Запілля
Ковельського району).

На гарячому попались,
Раз їх в клітку заховали.
Добре будете ви знати,
Хабарі собі як брати.

Посадив він їх у клітку –
Не розноситимуть пліток.

До вечора покатає –
Та й додому відпускає.

Видно, добре насолити,
Що їх в клітку посадили.
Мусять дати хабаря,
А то діло їх — труба!

(Микола КЛИМУК,
м. Луцьк
Волинської області).

От таке у нас «таксі» весною з'явилося,
І в період пандемії для поїздки
пригодилося.

Ця картинка історична свою ціну має.
Нехай нашим вільним людям
про минуле нагадає.

(Марія ГАВРИЛЮК,
м. Тернопіль).

Свині кончилися в селі,
нема заробітку,
от і возим молодиць,
запахнувши в клітку.

(Наталія НЕЛІНА,
сmt Вендичани
Могилів-Подільського району
Вінницької області).

Продовження на с. 30

Союз Єлизавети II і Філіпа – найбільш довготривалий шлюб монархів в історії Європи.

«Моя головна і єдина робота — це ніколи не підводити королеву»

Про любов тривалістю у понад 80 років

● **КОХАННЯ ЗНАМЕНИТИХ** 9 квітня світ вразила смерть чоловіка королеви Великобританії Єлизавети II принца Філіпа (1921–2021). Він не дожив усього два місяці до свого 100-річчя. Принц Філіп був найстарішим членом королівської сім'ї й любов'ю всього життя Єлизавети II

Анастасія ПОЛЬСЬКА,
obozrevatel.com

ЗНАЙОМСТВО

Їхня перша зустріч відбулася в 1934-му, коли Єлизаветі було всього вісім років, а Філіпу — 13. Відомо, що вони насправді були родичами, а саме братом і сестрою в четвертому ступені

родинності. Їхні спільні предки — королева Вікторія і принц Альберт.

Знайомство відбулося на весіллі принцеси Грецької і Датської Марини і принца Георга у Вестмінстерському абатстві. Тоді Єлизавета була ще маленькою і навіть не думала про те, яка доля її чекає. А ось Філіпу жилося несолодко: його матір помістили в психлікарню

Відомо, що вони насправді були родичами, а саме братом і сестрою в четвертому ступені родинності.

після нервового зриву, а батько крутив один роман за іншим...

ЗАКОХАНІСТЬ

Після першої зустрічі вони ще кілька разів бачилися на офіційних заходах. Але їхні почуття почали зароджуватися в липні 1939 року, коли Єлизавета відвідала Королівський військово-морський коледж у Дартмуті, де тоді навчався Філіп.

Продовження на с.4–5

З нами – цікаво!

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
МІСЯЧНИК
передплатні індекси:
86771, 60305, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60779
(для читачів інших областей).

ВОЛИНЬ
Тижневик
передплатні індекси:
30000, 60306, 60305, 86772
(для читачів Волинської області),
97847
(для читачів Рівненської області),
61136 (для читачів інших областей).

Цікава
Тижневик
ГАЗЕТА на вихідні
передплатні індекси:
60304, 60306, 60392, 86772
(для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області),
60307 (для читачів інших областей).

Читанка
МІСЯЧНИК
НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ
ДЛЯ ВСІХ
передплатні індекси:
97847
(для читачів Волинської області),
60313
(для читачів Рівненської області),
60780
(для читачів інших областей).

Кому з наших передплатників дісталися подарунки – читайте на с. 25

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

фото: la saifry news.obozrevatel.com

За королівськими мірками церемонія шлюбу Єлизавети і Філіпа була скромною, всього на 2000 гостей.

« Початок на с. 3

Саме в той час зовсім ще юна 13-літня принцеса закохалася у 18-річного моряка. Привабливий блакитноокий блондин зачарував свою кузину витривалістю, апетитом і неабияким гумором. Тоді між підлітками почалося листування. До Різдва 1943 року близькі стали помічати, що між 17-літньою принцесою і Філіпом зав'язався роман. До речі, монарша родина мала дещо інші плани: на прикметі були й більш вдалі партії для дочки. Особливо не був упевнений у її виборі батько.

ЗАРУЧИНИ

Єлизавета ж у своєму обранцеві анітрохи не сумнівалася, тому коли наприкінці 1946-го Філіп підніс їй перстень, вона без роздумів сказала: «Так». Батькові залишалося тільки погодитися на цей шлюб і попросити відтермінувати його, поки Єлизаветі не виповниться 21 рік.

10 липня 1947-го палац офіційно повідомив про те, що спадкоємиця престолу виходить заміж. Після цього Філіпу довелося відмовитися від усіх своїх попередніх титулів, прийняти британське підданство і змінити конфесію — з грецького православ'я на англіканство. Натомість напередодні весілля він отримав від батька своєї нареченої титули герцога Единбурзького, графа Меріонетського і барона Гринвіцького.

ВЕСІЛЛЯ

За королівськими мірками церемонія шлюбу Єлизавети і Філіпа була скромною, всього на 2000 гостей. Після війни в країні був дефіцит, тому сукню Єлизавети

з Норманом Хартнеллом (офіційним модельєром королівського двору) довелося шити практично самостійно, купуючи тканину для неї на накопичені картки і прикрашаючи вбрання перлинами й кришталем. Макіяж майбутня королева робила собі сама, а необхідні продукти для весільного столу надсилали дружні країни як пожертвування.

Стоячи перед вітарем, Єлизавета

промовила традиційну клятву, в якій прозвучали слова про покору своєму чоловікові. Це викликало неоднозначну реакцію в суспільстві, адже нареченій належало стати королевою. Коритися повинні їй.

ПЕРШІ РОКИ ШЛЮБУ

Після одруження Філіп продовжив службу в морському флоті Великобри-

Принц мав чудове почуття гумору і весь час намагався розіграти свою дружину.

Королева подарувала чоловіку чотирьох чудових дітей — принців Чарльза, Ендрю, Едварда і принцесу Анну. Фото 1968 року.

танії. Його частина розташовувалася на Мальті, і в перші роки заміжжя Єлизавета часто залишала зовсім маленьких принца Чарльза та принцесу Анну в Лондоні і на кілька місяців вирушала до чоловіка.

У 1952-му вона стала новою королевою Великобританії, а коронація відбулася наступного року — 2 червня 1953-го. Про смерть батька першим дізнався саме Філіп, він вирішив сам повідомити цю звістку своїй дружині, перш ніж вона дізнається це від когось іншого.

СІМ'Я ТА НАЩАДКИ

У Єлизавети й Філіпа в шлюбі народилося четверо дітей. Принц Чарльз і принцеса Анна з'явилися на світ із різницею у два роки, третій нащадок, принц Ендрю, з'явився на світ через цілих десять літ — таку тривалу перерву пояснюють новими обов'язками королеви. А ще через чотири роки подружжя раділо появі принца Едварда.

Королева прожила у шлюбі з принцом Філіпом 73 роки — довше, ніж будь-хто з панівної верхівки. Їхнє сімейне життя здавалося безхмарним, а про проблеми можна судити лише за чутками. Так, подекували,

що Філіп хотів, аби дружина й діти мали його прізвище, однак королева наполягла на тому, щоб спадкоємці були Віндзорами. Тільки через багато років Єлизавета погодилася на подвійне прізвище Маунтбеттен-Віндзор.

Також частина чуток стосувалася любовних пригод принца. Йому приписували романи з журналістками, акторками й балеринами. Однак усі вони так і залишилися чутками, оскільки Філіп ретельно охороняв родину від скандалів. Він говорив: «Моя головна і єдина робота — це ніколи не підводити королеву».

... Герцога Единбурзького поховали 17 квітня в каплиці Святого Георгія у Віндзорському замку. Протягом усієї служби Єлизавета II сиділа окремо від родичів через пандемію. Як повідомляє Daily Mail, її Величність залишила особисту записку, яку написала від руки та підписала своїм дитячим прізвиськом — Лілібет. Послання поклали на труну принца поруч із вінком із білих квітів, зокрема з лілій, троянд, фрезій та запашного горощку. У записці було написано: «З любов'ю».

«З любов'ю, па»

● НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

«Я не можу уявити, щоб хтось при здоровому глузді пішов від тебе до Камілли»

УЗМІ оприлюднили фрагменти листування принца Філіпа з принцесою Діаною, з яких видно, що він із теплотою та любов'ю ставився до своєї невістки. Як пише видання The Sun, коли у 1992 році союз принца Чарльза з Діаною Спенсер дав тріщину, то герцог Единбурзький виступив «самопроголошеним консультантом із питань шлюбу» і активно листувався з невісткою, щоб утримати її від розлучення.

За словами колишнього королівського придворного Пола Беррелла, принц Філіп **«більше намагався врятувати шлюб Чарльза з Леді Ді, ніж його син»**.

Так, принцеса Діана до своєї смерті (загинула в автотресті в Парижі 1997-го через рік після офіційного розлучення з принцом Чарльзом. — Ред.) називала свекра татом, а королеву Єлизавету II — мамою.

Кілька фраз із листів принца Філіпа до Діани:

● «Ми не схвалюємо, щоб хто-небудь із вас мав коханців. Чарльз, як для людини в його становищі, нерозумно ризикував усім із Каміллою (Камілла Паркер-Боулз — нинішня дружина принца Чарльза. — Ред.). Я не можу уявити, щоб хтось при здоровому глузді пішов від тебе до Камілли. Така перспектива навіть не спадала нам на думку».

● «Чи можете ви чесно заглянути в своє серце і сказати, що стосунки Чарльза з Каміллою не мали нічого спільного з вашою поведінкою щодо нього у вашому шлюбі?».

“
Ми не схвалюємо, щоб хто-небудь із вас мав коханців.

Принцеса Діана також зворушливо відповідала Філіпу:

● «Мене особливо схвилював ваш останній лист, який показав мені, що ви насправді дбаєте».

● «З любов'ю, па» (так Леді Ді завжди закінчувала свої послання до принца Філіпа).

Як розповіла одна з подруг принцеси Діани мадам Люсія Флеша де Ліма, слова Філіпа **«були теплими і добрими, ввічливими і послужливими, як у батька, який пише своїй доньці»**.

«Він спирався на свій власний досвід. В одному листі принц написав, що коли він і Єлизавета II одружилися, то думали, що проведуть кілька років разом, оскільки йому «довелося відмовитися від улюбленої кар'єри». Але, на щастя, розлучення не відбулося, і вони з королевою прожили довге і щасливе спільне життя», — зазначила подруга Леді Ді.

Принц Філіп доклав особливих зусиль до одруження Леді Ді та Чарльза у 1981 році.

Та, що рахує ангеликів у небі...

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК** Маринка прийшла до будинку престарілих проситися там жити. Сама з її розумом навряд чи до цього додумалась — може, якась добра душа підказала. Просто прийняти і годувати там здорову (принаймні ніяких діагнозів у неї не було) жінку не могли. Але село на те й село. Директорка зателефонувала до кількох знайомих, дізналась про долю сердешної — і взяла Маринку на роботу прибиральницею

Анна КОРОЛЬОВА

Так і жила Мариночка — чи то робітницею, чи то приймачкою. Зарплатні їй ніхто не платив, але годували й одягали, та й спати було де. А їй більшого і не треба. Ходить завжди усміхнена, працює старанно, пісеньки під ніс муркоче. Так і не скажеш одразу, скільки лиха на своєму віку ця жіночка зазнала. Та ще й через кого — через рідню...

З бідової родини Мариночка була. Батько у колгоспі трактористом працював. Перший красень на селі. На людях усміхнений і завше добрий, а вдома перетворювався на геть іншу людину. Свою Люську ніколи не жалів і не балував, часто «виховував», а коли ще й трохи за комір залле, то лиш аби не зловив бідосю...

Хто зна! Можливо, саме тому такою Мариночка і з'явилась на світ. Тиха, сумирна, завжди усміхнена, але ніби не з цієї планети — говори до неї щось, пояснюй, та все марно. Вона дивиться в небо і ангеликів у хмарках рахує. Хоч до

роботи і була вправною, та з навчанням не склалось, дівчинка ні читати, ні писати не навчилась. Можливо, якби мала інших батьків, то ті б її по спеціалістах возили, а так — живе, росте і слава Богу.

“**Винесли з хати все дочиста. Лиш ліжко під Люською і Мариною лишили. Аби мав совість, так не вчинив би, але де ж там!**”

Степан, Маринчин брат, весь у татка вдався: високий статний красень — душа компанії. Він після школи у місто на навчання подався, там і залишився. Про батьків і не згадував — соромився. Переказували люди, що має дружину-багачку і живе, як вареник у маслі.

Маринка ж усе при батьках. А куди їй? Мама як злягла, то Маринка її і доглядала. Сусідка тітка Нюся кілька разів приходила, послідувала, ніби все й добре: годує маму

з ложечки, пере у тазику речі, в хаті порядок, ненька чиста. Так більше ніхто і не навідувався в ту оселю.

Татко хоч і у віці вже був, але знайшов собі молодицю, недужу дружину і таку ж дитину покинув без докорів сумління. Ще й возом приїхав речі забирати. Навіть штори із вікон з тією кралею зняли. Винесли з хати все дочиста. Лиш ліжко під Люською і Мариною лишили. Аби мав совість, так не вчинив би, але де ж там!

Втім, недовге те щастя було у діда. Може, кара така, та мав він перед кінцем таку недугу недобру, що люди, дізнавшись про його стан, побожно хреститись. Люся чоловіка на кілька років пережила, проте і її не стало. Залишилась Маринка у порожньому домі одна-однісінька, та ненадовго, як виявилось...

Одного сонячного ранку на подвір'я заїхала чорна іномарка. Вийшов із неї повагом Степан із якимось чоловіком. Обійшли двір, оглянули хату. Гість схвально покивав головою, і вони потисли одне одному руки. Степан Маринку в авто посадив і в місто до нотаріуса повіз. Жінка все з тією ж милою усмішкою поставила щось схоже на хрестик на якомусь папірці, їй купили морозиво і відвезли додому. А вже через тиждень чужі люди виставили сердешну з її подвір'я.

...Через десять років, за іронією долі, до того ж закладу, де Маринка жила, привезли і її брата. Дружина не захотіла доглядати чоловіка після того, як він з коханкою в машині не впорався з керуванням, от і віддала до найближчого будинку, де таких калік приймали.

Маринка зі Степаном в одній кімнаті віку доживають. Вона його доглядає, мисі і з ложечки годує. І все така ж тиха, сумирна і з теплою усмішкою...

Фото із сайту bagira-belaya.livejournal.com.

«Жила бідлаха серед стареньких чи то робітницею, чи то приймачкою».

«Ви будете тулитися одне до одного у пошуках тепла, колоти одне одного, розходитися на безпечну відстань, поринати в самотність, ріднитися з нею, розчинятися в ній, вчитися у неї...».

Фото із сайту shutniki.club.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Як народжуються людиноїжаки

● **З ГЛИБИНИ СЕРЦЯ** Поки розчиняється цукор в моїй каві, я думаю, що найкраще, що може статися з людиною, — це близькість.

Коли Всесвіт дарує тобі зустріч з рівноцітною тобі людиною — і ось в тобі вже б'ється його серце, твоє ж завмирає від його присутності, а якщо б'ється — то в унісон

Наталка МУРАХЕВИЧ,

оповідання із серії #покирозчиняєтьсяцукор

Коли ти розумієш когось з півпогляду і навіть мовчите ви про те саме. А розмовляєте про все-все-все. Коли ви торкаєтеся руками, торкаються ваші душі. Коли між вами нема і не може бути неправди.

Ви рівновеликі і рівнозаглиблені. Відмінні, але дуже схожі. Ви іноді ходите різними дорогами, проте ідете в одному напрямку. Ваші пісні — про те саме. Ваші мечі кував один Майстер. У вас той самий Шлях. Спільне небо. Одна провідна зоря. І ви можете одне без одного, проте одне з одним — набагато краще. І ваше «ми» може встояти проти всього світу.

Довіра, чистота, відсутність страху, справжність, один космос на двох — це про близькість.

А ще близькість — найгірше, що може статися з людиною.

Коли вона зникає чи нищиться — під тобою розверзається прірва — і з'ясовується, що опорою у цьому твердому світі тобі був тоненький небезпечний лід, хоч ти разом із близьким тобі кимось могла на цьому льоду танцювати. І знала — якщо ти посковзнешся — він підтримає.

А тепер — лід розтріскується — і ті тріщини розбігаються до горизонтів, пронизують твоє серце, охоплюють весь твій світ, який саме в цю мить розбивається на дрібні гострі друзки — і тебе поглинає холодна темна вода. Нічим дихати. І сказати нічого і ніяк. Ти можеш лиш дивитися на це широко відкритими очима — і вмирати — клітина за клітиною...

Поверхня води над тобою зімкнеться

і згодом вирівняється. І знову вкриється льодом.

Ти виживеш, лишившись беззахисною і беззбройною, збереш себе по атому, відновиш свій світ, тоді обростеш шипами, серце своє закуєш у броню — і близькості вже зможеш не боятися. Бо більше її не буде.

//

Нічим дихати. І сказати нічого і ніяк. Ти можеш лиш дивитися на це широко відкритими очима — і вмирати — клітина за клітиною...

Будеш зустрічати таких самих голкастих людиноїжаків, ви будете тулитися одне до одного у пошуках тепла, колоти одне одного, розходитися на безпечну відстань, поринати в самотність, ріднитися з нею, розчинятися в ній, вчитися у неї...

А одного ранку твій демон, повернувшись задумливим від Кицюне, дивитиметься крізь бокал із віскі на цвіт вишні і скаже так, щоб ти почула, що самурай без меча — це як самурай з мечем. Лиш без меча.

І твій Ангел з ним погодиться. Тимчасово.

7

№5

«Моя Аня все більше закривалася в собі».

Фото із сайту pixabay.com.

«Я розбила серце доньки...»

- **НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ** Хлопці ще зі шкільного віку звертали увагу на мою Аню. Вона багатьом подобалась. Завжди приносила додому то маленьких ведмежат, то шоколадки, то квіти. Я їй ніколи не забороняла зустрічатися з кимось, але тільки застерігала інколи. А вона мені завжди казала, що це все дурниці та жарти, а хлопці — то заради розваги, бо за ними дуже весело було спостерігати. От і припинила нав'язувати їй свої застереження, бо постійно говорила мені, що я її цим уже дістала

Христина ЧАПІВНА,
viddana.com

Бувало таке, що кожного разу її забрав із дому інший хлопець. І, кажу вам, мене це турбувало. Я провела з нею декілька відвертих розмов, але вона не зважала на мої слова, от я і перестала про це говорити.

Старша донька була протилежністю Ані. Наталочка допомагала мені з різними домашніми турботами, не відмахувалася від роботи, була дисциплінована, ніколи

нічого не порушувала, також відмінно навчалась та багато читала.

Зараз я розумію, що забагато Ані дозволяла, завжди приносила їй те, чого вона хотіла, на багато речей просто заплющувала очі, а зараз усвідомлюю, що виховання належного вона не отримала.

Багато працювала, щоб забезпечити дівчаток усім необхідним, адже була за маму і за тата. Для молодшої донечки батько був справжнім авторитетом і мав на неї вплив. Вона його слухала і завжди старалась догодити. На жаль, я на неї та-

кого впливу не мала. Все, що могла зробити, — це постійні зауваження на її адресу.

Шкода, що раніше не було психологів, до яких можна звернутись у скрутному становищі та отримати допомогу, зуміти налагодити стосунки з дітками, знову стати для них подругою, наставником та авторитетом. Звичайно, виправдання мені немає, але...

Після закінчення школи моя Наталочка вступила до медичного університету на лікарську справу. Сама старанно готувалась до вступних екзаменів та змогла здобути державне місце. Я раділа за старшу донечку, але дуже переживала стосовно Ані. Вона до навчання була байдужа. Предмети не викликали у неї ніякої цікавості, тому оцінки були не найкращими. Навчання в університеті їй не світило, бо грошей, щоб його оплачувати, у мене не було.

Але сталося так, що в останні два роки в школі Аня почала більше часу приділяти предметам і мене це дуже тішило. Вона вступила до хорошого технікуму — там гарно навчалась, але поведінка її, на жаль, не змінилася.

Якось Аня приїхала додому, а наш сусід прийшов з армії та влаштував святкування і запросив її також. Вона відразу погодилась, тому що любила такі гуляння

і знала, що всі будуть звертати на неї увагу.

Саме там вона зустріла його — Тараса. Цей хлопець був не з нашого села, приїжджав з міста час від часу на вихідні та канікули. Гостював у бабусі з дідусем. Він був єдиним на тому святкуванні, хто не звернув уваги на Аню. Донечка моя сільських залицяльників не вважала достойними її. Тому ніколи з ними не зустрічалась.

Здається, що саме після тієї вечірки Аня зацікавилась цим хлопцем. Уперше в її житті не за нею бігають, а вона за кимось. У її шухлядці навіть фотографія його була. Після цього я зрозуміла, що Аня з Тарасом зустрічаються. Проте ніхто з її друзів і знайомих нічого не знав про їхні стосунки.

Тарас мені чомусь не подобався, не викликав довіри. Близько знайомі з ним ми не були, і поведінка у нього — не найкраща. Його почуття до Ані здавалися мені нещирими. Я відчувала, що він хоче просто задурити голову наївній дівчині — отримати своє та кинути. До того ж батьки у нього були небідні, а у нас зовсім інше життя, статків великих немає. Тому вони ніколи б не погодились, щоб їхній синочок взяв собі за наречену бідну селянку. Тим часом донька проговорила мені, що вони з Тарасом збираються одружитись.

Якось одного вечора вирішила серйозно поговорити з донькою. Сказала, що Тарас — хлопець без серйозних намірів, що він просто грається почуттями наївної дівчинки, а батьки його все одно не дозволять їм бути разом. Пізніше виянилось, що у нього вже є наречена, яка була за кордоном.

Для того, щоб розірвати стосунки доньки з цим зухвальцем, я змушена була зателефонувати до батьків Тараса. Вони пообіцяли більше не пускати його в село. Але доньку втримати не змогла. Не зупинила її навіть новина про наречену — вона сказала, що все знає і як тільки та дівчина повернеться в Україну, то вони розійдуться. Я заборонила їй їздити до нього, але вона, як завжди, мене не слухала. Та якось Аня повернулася дуже сумна — стало зрозуміло, що певний вплив на Тараса зробили батьки.

Дуже раділа, що ці стосунки припинились. Але моя

Мені здалося, що він хоче просто задурити голову наївній дівчині — отримати своє та кинути. До того ж батьки у нього були небідні, а у нас зовсім інше життя, статків ніяких немає.

донька все більше закривалася в собі. Її веселих жартів та сміху я більше не чула, вона сиділа вдома, більше ніякі гуляння та компанії їй не цікавили.

Увесь час в Аню був закоханий наш сусід Сергій, от я і вирішила звести їх. Він завжди казав, що буде чекати на неї, і дотримав свого слова. Поки Ані не було, він часто заходив до мене та допомагав по господарству, їздив до доньки. Так і зав'язалися у них стосунки.

Та після того, як Аня вийшла заміж за Сергія, життєрадісність до неї так і не повернулася. Вона шукала втіхи в інших чоловіків, іноді навіть випивала. Сергій був добрим і турботливим чоловіком, усе терпів, а особливо після народження сина. Аня дуже любила малого. Він для неї став смыслом життя — на всіх інших вона уваги не звертала.

Коли Сергій вже не зміг це все терпіти, то внука і доньку я забрала до себе, щоб хоч якось направити її на правильний шлях. Почала часто ходити до церкви та проводити весь час у молитві. Молилася за всіх: за донечку, онука, зятя і Тараса. Просила в Бога прощення та доброї долі для доньки, бо винна у всьому я! Я зруйнувала їхні стосунки, розбила серце доньці. Тільки через 8 років покаялась у цьому. Зрозуміла, що даремно втрутилась у їхню долю, вирішила, що знаю, як буде краще. Даремно їх розлучила — Аня так і не змогла нікого покохати.

ЯБЛУКО-ПЕРСИК

● **СЕ ЛЯ ВІ** Уявляємо ситуацію. Вам можна вживати (з фруктів) тільки яблука. Більше нічого. Ну от так сталося. І ніби не трагедія!

Наталка МУРАХЕВИЧ

Ну бо ж ви любите яблука. І віддаєте їм перевагу завжди, вибираючи собі фрукт до смаку. Яблука — досконалі. Вони смачні, корисні, молодильні і ні разу не генно-модифіковані. Яблука — просто ідеальні. Навіть за ціною.

Яблука хрусткі, запашні, соковиті.

У них вітаміни, каротин, калій, залізо, марганець, кальцій, пектини, цукри, органічні кислоти, велика кількість ще всяких-різних мікроелементів...

Дієтичні і лікувальні властивості яблук важко недооцінити.

Перших кілька днів.

Ну і ще, так-сяк, кілька наступних.

А далі — всьо — хочеш персик. Бо персик — він, гад, НЕ ЯБЛУКО! Хоч і круглий.

Спочатку думаєш себе обманути яблуком спеціального сорту «яблуко-персик».

Ага. Анітрохи не воно.

Бо хочеш саме персик.

І то так хочеш, що він тобі пахне, сміється, ввижається повсюди...

У парфумах — нотки ПЕРСИКА. У скрабах — ПЕРСИКОВІ кісточки. Трактат давньоіндійський в очі влізе — «Гілка ПЕРСИКА». Сукня сподобається — і та ПЕРСИКОВОГО кольору.

Зайдеш у супермаркет — і знижка у відділі фруктів буде, до ворожки не ходити, саме на персики.

І ти їх ненавидиш за те, що їх не можна, але хотіти не припиняєш!

Здається, пів світу віддала б за те, щоб скуштувати дурно-верхий персик. Хоч досі для тебе тих персиків просто не існувало в природі.

Ну як, були вони, звісно, але щоб отак взяв і світ клином зіштовся?

Щоб ото брати його в руки, гладити, нюхати, захлинатися слиною...

Береш. Гладиш. Захлинаєшся.

Персик ніжний, він такий вишукано-волохатий, ароматний... В ньому, мабуть, теж там безліч всяких корисних користей.

Він такий... Такий... ЗА-БО-РО-НЕ-НИЙ!!!

І якби не та заборона — він, ймовірно, не мав би жодного значення і цінності в твоєму житті.

... І так в тому житті — з усім.

Фото із сайту pixels.com.

«Дорогий Господи, будь Тим, Хто тримає нас разом».

«Під час сварки допоможи мені стримувати при собі моє судження, поки я повністю не зрозумію його (її)...»

● ЗОЛОТІ СЛОВА Потужна молитва за ваш шлюб

Небесний Батьку, дякую Тобі за подарунок, який Ти дав мені в моєму чоловікові (моїй дружині). Мій погляд так часто затуманений його помилками і слабкостями, що я забуваю цінувати його за те, ким він є. Прости мене за те, що сприймаю його як належне. Ти довірив мені піклуватися про серце моєї половинки так, як це не може ніхто інший, і дякую Тобі за таку честь. Наповни мене знову Твоєю любов'ю до мого чоловіка.

Прошу Тебе, благослови мене особливою здатністю бачити мого чоловіка (мою дружину) так, як Ти бачиш його. Допоможи мені цінувати його, як Ти. Прости мене за спроби перетворити свою половинку на людину, якою хочу бачити його я. Допо-

можи мені бачити те, як Ти дієш у його житті і підтримувати цю роботу, наскільки це мені під силу. Допоможи мені радіти кожному крокові, який робить моя половинка до того, щоб стати людиною, якою Ти його створив.

і мудрість проходити непрості розмови і завжди прагнути до того, що краще не для мене, а для нашого шлюбу.

Допоможи мені розглядати розчарування і конфлікти між нами, як можливість краще зро-

“ **Оточи наш шлюб і наш будинок Своїм захистом від усього, що хоче зробити ворог, щоб роз'єднати нас.**

Дай мені розуміння і відкрийте серце, щоб по-справжньому чути те, що хоче мені сказати мій чоловік (моя дружина). Під час сварки допоможи мені стримувати при собі моє судження, поки я повністю не зрозумію його. Дай мені сміливість

зуміти свій характер і попросити Тебе виправити в ньому все, що необхідно. Покажи мені, якою я повинна бути в час наших стосунків. Використовуй мене в житті мого чоловіка, як Ти хочеш. Я закликаю Твій Святий Дух, щоб Він мав абсолютний вплив

на моє серце і серце мого чоловіка.

Дорогий Господи, будь Тим, Хто тримає нас разом. Оточи наш шлюб і наш будинок Своїм захистом від усього, що хоче зробити ворог, щоб роз'єднати нас. Зруйную стіни між нами і покажи мені, що я можу зробити, аби сприяти цьому. Поглиблювати близькість між нами. Допоможи нам наблизитися один до одного і одночасно до Тебе.

Я прошу Тебе виконати ту мету, яка є у Тебе для нашої сім'ї. Зціли нас там, де ми потребуємо зцілення. Зміни нас в тому, в чому ми потребуємо зміни. Наповни наш шлюб і наш будинок Твоєю божественною присутністю, миром і радістю.

Амінь!

**Адаптація
Наталії ПАВЛИШИН.
Джерело: dyvensvit.org.**

Фото І. Сабіти новий.тв

«Я ще вчора ввечері їм подзвонив і попередив, що сьогодні буду з майбутньою невісткою».

Наречений на Великдень

- **КОХАННЯ З КОНВЕРТА** Шикарне чорне авто так різко загальмувало біля Галини, що вона, заглиблена у свої сумні думки, ледве не скрикнула від несподіванки. Дверці машини відчинилися, і до жінки долинув басистий чоловічий голос:
— Привіт, принцесо! Я вірив, що ми колись зустрінемося

Sandra OLEK

Вона й справді з самого дитинства почувалася принцесою, особливо з тих пір, коли якось влітку, десь у молодшому класі, відпочивала в санаторії біля моря. Всім хлопчикам припало до душі її густе біляве волосся і карі очі, опушені густезними віями. У всіх рольових іграх їй завжди випадало бути принцесою. У неї були закохані всі хлопчики. Але цього молодого високого бородатого чоловіка, яким міг стати один із них, вона не пам'ятає. Галина так і сказала йому. Той засміявся.

— Авжеж, чому ж би мала пам'ятати якогось Павлика. Був значно нижчим від тебе. Ти ніколи не звертала

Ти була такою далекою й недосяжною, як зірка.

Недосяжна зірка слухала молодого чоловіка зі сльоза-

Якщо хочеш і надалі мати тепле місце, прожени геть цю дурну дівку!

на мене уваги. Я випросив у виховательки твою адресу, наші ж рідні села майже поруч. За кілька років написав тобі з десятків листів. Але ти не відповіла. Мене замучила гордість, і я перестав писати. Та не знаю й чому, ніколи не припиняв думати про тебе.

ми на очах. А тоді, ковтаючи їх, розповіла свою сумну історію: в рідному селі, де на неї чекали на Великдень, вона мала з'явитися зі своїм нареченим Григорієм. Удома на столі, перетворений на різні страви, вже лежав свіжозаколотий підсвинок. Чекала на приїзд

молодих уся велика родина і сусіди...

Але напередодні в гості до закоханих завітав директор нареченого, у якого Григорій вже доріс до заступника. Добряче випивши, гість зайшов на кухню, де Галина готувала каву, і став зривати з дівчини одяг. Та почала кликати на допомогу Григорія. Той не реагував. Молода жінка намагалась чинити опір, даючи кривдникові потиличників. Зрозумівши, що нічого не доб'ється, гість закричав до Галининого нареченого:

— Якщо хочеш і надалі мати тепле місце, прожени геть цю дурну дівку!

Коли за ним зачинилися двері, Галина кинулася до хлопця. Але він відштовхнув її від себе:

— Ти чула, що сказав шеф? Негайно забирайся звідси! Не могла потерпіти! Принцеса знайшлася! І це шмаття забирай! — зірвав із вішака весільне плаття. Тицьнув до рук і коробку з туфлями...

А дома ж усе село знає, що Галина приїздить із нареченим на Великдень.

— Не треба плакати, — заспокоював, як міг, Павлик. — Зараз разом поїдемо до твоєї. Чи з мене поганенький жених?

— Але мої батьки один раз здалеку бачили його. До того ж у нього немає боро-

ди.
— Не бійся. Все буде добре. Поїхали.

Галина потрохи заспокоїлася від Павлових слів. Навіть ледве не пирснула від сміху, коли батьки здивовано переглянулися, побачивши доччиного «нареченого». Павло випередив їхнє запитання, весело сказавши:

— От що робить із людиною борода! Як незнайомиць. Правда?

Коли гості порозходилися, мати Галини, підозріло поглядаючи на Павла, таки заходилася стелити ліжко «молодим». Вони лежали на різних кінцях широкої постелі і цілу ніч розповідали одне одному про своє життя.

— Дякую, що виручив, — сказала вранці Галина, коли вони пішли вмиватися. — Я колись їм у всьому зізнаюся.

— У чому зізнаєшся? — зробив вигляд, що не зрозумів, Павло. — Збирайся. Зараз їдемо до моїх. Я ще вчора ввечері їм подзвонив і попередив, що сьогодні буду з нареченою. Вся рідня нас чекає.

«Ти стріляв із кулемета, я набої подавала...»

Подружжя воїнів співає синові колискові по телефону

● **ТЕМА № 1** Христина Зозуля – радіотелефоніст у батальйоні «Донбас» (НГУ). Її синові Кості зараз 7 років.
– Мій чоловік Іван із Західної України, а я зі Східної. Саме війна нас і одружила на День української армії у 2015-му. Він усиновив мою дитину, – ділиться найсокровеннішим військова.
Поки мама і тато на війні, хлопчик живе у Рівному разом із дідусем та бабусею

Євдокія ХОМИЧ

«ПОЗНАЙОМИВ НАС ІНТЕРНЕТ»

Дівчина навчалась у Донецькому національному університеті на економіста. Працювати почала у 18 – секретарем у Центрі туризму та екскурсій при відділі управління освіти. Ця організація пропонувала дітям додаткове навчання — гуртки зі скелелазіння та спортивного орієнтування. Також директор однієї із шкіл дав їй можливість прово-

дити заняття із народознавства для дітей 1–3-х класів, попри те, що Христина не мала диплома педагога. Викладала українською. Залишити Донбас допомогла волонтерка Таня із Хмельницького, дочка священника. Тоді якраз був моторошний початок війни — референдум та обстріли. Вже на той момент залізничний вокзал у Горлівці був розбомблений, і Христині із сином довелося виїжджати з іншого міста.

Із малечю на руках вона була змушена тікати в нікуди. Постійно спілкувалася із земляками у групі «Горлівка за Україну». А раптом все-таки з'явиться шанс повернутися? Серед спільних друзів помітила одного солдата. Написала йому: «Я з Донбасу. Де ти служиш?» І він відповів: «Привіт, Христино. Проходжу службу в батальйоні спеціального призначення «Донбас». Отак вони познайомилися із чоловіком у соціальній мережі у червні 2015 року.

– Три тижні ми переписувалися, але інтернет не передає емоцій. І я сама запропонувала Вані зідзвонитися, – розповідає жінка. – О 3-4-й годині я клала дитину спати і телефонувала. Він щиро і відверто зі мною спілкувався. І нас це зблизило. Навіть на відстані.

Маленький Костя дуже любить свого тата і знає, що він воює за його Донбас.

Фото із сайту Цензор.НЕТ.

«Найбільше щастя для мене – бути мамою сина», – каже Христина.

Фото із сайту avet.city.

«ЧОЛОВІК ПРОСИТЬ, ЩОБ Я ЗАЛИШАЛАСЯ НА ПРИФРОНТОВІЙ ТЕРИТОРІЇ. А ЯКЩО З НИМ ТУТ ЩОСЬ СТАНЕТЬСЯ?»

Вперше з Іваном жінка побачилася у Тернополі, де тимчасово оселилася. Зустрічала його на пероні, він приїхав у відпустку. Обняла, поцілувала. А чоловік у військовому не міг сказати і слова. Просто взяв її долоню, і Христина відчула, як від хвилювання у нього тремтять руки.

– На фронт Ваня пішов добровільно ще 2014-го, – розпо-

А чоловік у військовому не міг сказати і слова. Просто взяв її долоню, і Христина відчула, як від хвилювання у нього тремтять руки.

відає донецчанка. – Зараз у нього підписаний контракт на три роки. До війни працював експедитором на заправці. Він — водій усіх категорій. Було важко з ним прощатися, коли знову повертався на війну. Здавалося, що більше ніколи його не побачу. Тому в армії я вже другий рік. Служу в батальйоні спеціального призначення «Донбас», який постійно перебуває в зоні ООС. Моє рішення піти на фронт було цілком зваженим. Я – з Горлівки. Хочеться своїми знаннями,

«Наша любов розпочалася з есемески: «Я з Донбасу. Де ти служиш?»

Якщо у семилітнього хлопчика запитати: «Костю, де твоя батьківщина?», то він скаже: «Донбас і Горлівка».

вміннями, відданістю, чіткою життєвою позицією хоч трохи наблизити перемогу.

Служить Христина разом зі своїм чоловіком. Вона пройшла медичну комісію в Маріуполі. Сформувала особову справу і знайшла бригаду, яка готова була її прийняти. Цей підрозділ перебуває за десять кілометрів від Горлівки.

– Чоловік довго переконував мене, аби я залишилася на прифронтовій території, – згадає військова. – Він казав: «Ти потрібна дитині. Я прошу тебе повернутися». Але я також боюся, що з Ванею щось станеться, а я не зможу допомогти. Він — бойовий кулеметник. Якось приміряла на себе його обмундирування, що важить 20 кілограмів.

«ЯКІ Б ПОГОНИ НЕ ОДЯГНУЛА, НАСАМПЕРЕД – Я МАМА»

Семилітній син Христини багато чув про війну, але вони намагаються уникати розмов на цю тему. Якщо його зараз спитати: «Костю, де твоя батьківщина?», то він скаже: «Донбас і Горлівка». Буває, що у громадському транспорті хлопчик привертає до себе увагу, розмовляючи російською. Він розуміє, що його батьки захищають Україну.

– Мій син – за 1000 км від місця моєї служби. Але я бачу його кожні 5-6 тижнів, – зауважує Христина. – Мене регулярно на тиждень відпускають до нього, тому що командування з розумінням ставиться до мого статусу та підтримує мене. Командир батальйону вважає, що я обов'язково маю їздити до дитини – аби вона розуміла, що мама не покинула, не залишила її.

Зараз я бачу терикони Горлівки. Так близько від дому не була вже багато років. Я про це розповідаю і синові. Кажу йому, що ми неодмінно повернемо свій дім. А ще щовечора ми співаємо з ним по телефону: і колискові, й інші пісні. Мені пощастило служити у найкращому батальйоні, рівнятися на кращих. Але найбільше щастя для мене – бути мамою. Які б погони не одягнула, де б не була – я мама, – говорить Христина.

За матеріалами сайтів charivne.info, ternopil.te.ua, theukrainians.org, censor.net.

фото із сайту charivne.info

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

13

№5

Правильно підібрані за відтінками, розмірами і часом цвітіння композиції будуть радувати око весь сезон.

Готуємо клумбу до літа

- **КВІТКОВА ПІДКОВА** Саме травневі дні є найбільш сприятливими для висаджування одно- та багаторічників, тому що земля ще досить волога, але вже прогріта. Кинуте в неї насіння моментально сходить, а розсада приживається безболісно і швидко

У відкритий ґрунт можна сіяти однорічні квіти з коротким терміном розвитку від сходів до цвітіння, який становить менше 70 днів, а також ті дворічники і багаторічники, які погано переносять пересадку. На початку місяця – календулу, космею, резеду, декоративні маки, айстри. З другої половини – цинію, настурцію, чорнобривці, лаватеру. Наприкінці травня – дво- та багаторічні квіти (віолу, незабудки, гвоздику турецьку, дзвоник середній, наперстянку, люпин). Їх краще висіяти на окрему грядку, а після сходів і появи 2–3 справжніх листочків уже пересадити у квітник. Також висаджують жоржини, канни, гладіолуси, лілійники, хризантеми.

У першій половині травня ділять дорослі квіти. Старі кущі маргариток можна розсаджувати, навіть якщо вони цвітуть, тільки доведеться зрізати всі бутони, щоб рослина не витрачала на них сил.

У цей час ділять і 4-літні кущі примул. Намагайтеся розбивати їх на такі частини, щоб у кожній була як мінімум одна потужна розетка. Якщо ж зробити це

“ **Незабудки достатньо раз висадити на розсаду, а потім вони щороку розсіюватимуться самі.**

наприкінці травня, рослина буде страждати від спеки, вам доведеться частіше її поливати. До речі, відкрите місце є згубним для примул. Їхня стихія – тінь.

Люблять затінок і хости. Їх теж намагаються розділити саме в цей період, поки не настала спека й не потрібні щоденні поливи.

Якщо на ділянці є іриси, які вже у центрі оголили коріння, можна не чекати, доки вони перецвітуть, а прове-

сти ділення до випускання квіткової стрілки. Головне, щоб у кожній частині залишилося віяло як мінімум із 5 листків. Тоді в червні ці іриси вже почнуть цвісти.

У другій половині місяця в ґрунт висаджують рослини, які бояться холодних ночей. У цьому списку – бульбові бегонії, розсада цинерарії та живці хризантем, які ділили восени. Також починають сіяти рослини, котрі цвітять тільки в наступному році. Для них відводять окреме місце (приміром, на городі), тому що в цьому сезоні будуть непоказними і прикрасити квітник не зможуть. Серед них – віола (або фіалка триколірна), рудбекія, незабудка, гесперис (нічна фіалка) та інші. Наприкінці серпня їх пересаджують на клумби, де вони будуть квітнути наступного року. Незабудки достатньо раз висадити на розсаду, а потім вони щороку розсіюватимуться самі.

Джерело: domovyk.com.

Королева затінку

- **БАРВИСТИЙ ЦВІТ** Хосту вважають універсальною, невибагливою і тіньюлюбною рослиною, яка ростиме навіть там, де іншим багаторічникам не зовсім комфортно. Однак вона не стільки тіньюлюбна, скільки тінювитривала

Враховуючи складність вирощування розсади, більшість квітників купують готовий посадковий матеріал. Проте якщо у вас уже росте хоста, розвести її неважко. Для цієї рослини підходить слабокислий пухкий ґрунт із додаванням на глибину лопати перегною, торфу, перепрілого листя. Бажано, щоб ділянка була захищена від вітру і прямих сонячних променів.

Найкраще пересаджувати та ділити старі (4- та 5-літні) хости навесні, наприкінці квітня — першій половині травня.

Спочатку слід обкопати старий куц навколо й акуратно витягнути із землі. Якщо він великий, то краще відокремити саджанець (молоді розетки з кореневищем) лопаткою. Якщо ж ґрунт легкий, а рослина невелика, то підійде ніж. Зріз потрібно обробити золою або піском, щоб не почався процес гниття. Для кращого поділу багатолітника можна змити

ґрунт із коріння, це убезпечить саджанці від розрізання навпіл.

Хости висаджують після прогрівання землі у великі ямки. Але ключовим параметром є не їх глибина, а ширина — рослини розвиваються переважно горизонтально. І підготовка широких

Хости висаджують після прогрівання землі у великі ямки. Але ключовим параметром є не їх глибина, а ширина — рослини розвиваються переважно горизонтально.

ямок, де куці швидко розростаються і мають велику площу живлення, важливіша, ніж обробка ґрунту в глибину.

Ямки, діаметр яких перевищує в 2–3 рази розмір самих куців, досить

рясно поливають за 30–60 хвилин до посадки. Поділки кладуть на горбки із землі, таким чином забезпечують ту ж глибину, яка була у материнської рослини, орієнтуючись на помітний слід від ґрунту, й акуратно засипають, заповнюючи проміжки між коренями. При цьому слід дотримуватися таких мінімальних відстаней між рослинами і до сусідніх культур: 20 см для дрібнолистих хост; 30 см для середніх сортів; 35–40 см для рослин із великими листками. Посадку завершують повторним, але вже легким поливом.

Протягом 2–3 тижнів вода рослинам потрібна щодня. Мульчування органікою дає змогу стабілізувати умови, але його краще зробити не відразу, а коли хости почнуть активно рости. Зазвичай їх мульчують восени, і навіть для посаджених навесні рослин такий варіант вважається оптимальним.

Сорти із жовтувато-салатовим листям потребують більшої кількості світла, ніж темно-зелені і сизо-блакитні. Останні будуть добре розвиватися в тіні, але не можна допускати їх надмірного поливу, затоплення і застою води в ґрунті.

За матеріалами 5dom.com.ua, zelenasadyba.com.ua.

Як правило, чим темніше листя у хости – тим у більший затінок можна посадити цей сорт, і навпаки.

Фото із сайту ih3.googleusercontent.com.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Насилля яскравим життям: «Любий, у тебе ж багато жінок було за три роки нашого спільного життя?»

● **КЛІНІКА ОПТИМІЗМУ** Щоранку, попиваючи каву, переглядаю в мобільному стрічку новин, яку мені готує якась таємнича інтернет-няня. Якщо не брати до уваги політику, то найчастіше чомусь трапляється інформація про перебіг сімейного життя Сергія та Сніжани Бабкіних, Віктора Павліка та Катерини Реп'яхової. Хочеш – не хочеш, а щось все одно відкриєш, бо інтригує фото чи заголовок. Інколи мені видається, що мешкаю десь по сусідству з цими гламурними персонажами, порпаюся у їхніх гардеробах, підглядаю за їхніми зрадами, роблю тести на вагітність, відвідую стоматолога чи модні тусівки. Особливо приємно їх коштом поніжитись на березі океану, вигинаючи бедра у брендовому купальнику...

Світлана ФЕДОНЮК,
культурологиня

Часто ця інформація смішить, а інколи відверто нервує, бо вже перетворюється на тортури красивим, але чужим життям. А тут ще редактор порекомендував висвітлити «кохання співака Сергія Бабкіна

до його Сніжани, бо це в усіх на устах». Мене легенько труснуло таким собі внутрішньо емоційним самотрусом. Люблю писати виключно про особисті історії чи любовні пригоди своїх друзів. Але ж і з Бабкіними теж наче знайома: знаю, скільки у них спільних (двоє) і не спільних (у кожного по сину) дітей, як звати першу дружину Сергія (Ліля), його офтальмо-

логічний діагноз... Усе це інтернет-няня доносить мені через мобільний! Хоч мені воно зовсім не потрібне! «Читачам потрібне!» — майже наказав редактор.

Разом зі свіжим ковтком кави пірнаю у глобальну мережу і одразу натрапляю на повідомлення: виявляється, Сніжана Бабкіна закінчила мій рідний університет театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого. На душі тепліє. Красива ж бо пара, талановита, знаменита!

Бабкіни повінчались у День театру. Воно й не дивно, бо обоє актори, а Сергій ще й музикант, що грав на театральній сцені Харкова. Саме там вони і зустрілись, вперше поцілувались, а через чотири місяці повінчались.

У талановитих людей навіть сни фантазмагоричні. Про зраду чоловіка Сніжана дізналась вночі: наснилось, що Сергій стоїть голий на поличці, а йому не дають

І ця родина свого часу
ледве не розпалася...

фото із сайту glamurchif.tochka.net.

Їх називають однією з найгарніших пар українського шоу-бізнесу.

проходу нафарбовані ляльки. «Любий, у тебе ж багато жінок було за три роки нашого спільного життя?» — допитувалась вранці Сніжана. Бабкін намагався переконати, що лише одна, на гастролях, і та легкої поведінки. А потім зізнався, що таки мав тих «ляльок» понад сотню.

Сніжана склала речі і поїхала до мами, забрала й сина від першого шлюбу, якого Сергій на той час офіційно визнав за свого.

Сніжані довелося пройти болючий шлях від цілковитої образи та розчарування до повного прийняття і прощення.

Вона хотіла розлучення. Проте Сергій попросив вибачення, зробив пропозицію їздити на гастролі разом, бо інакше він «помре від алкоголю і своїх звичок». Так і сказав. Чесно, відверто, самокритично. А ще — написав пісню «Пробач мені», якою заслухалась уся Україна. Потім була ще одна пісенна сповідь — «Вона знає».

Сніжані довелося пройти болючий шлях від цілковитої образи та розчарування до повного прийняття і прощення. Після сімейної кризи Бабкіни знову разом, кардинально змінили свої погляди й звички. Проте на акторську пару чекало нове випробування. Сергій сліпнув, далась взнаки стара травма ока. Лікарі прогнозували за місяць «повне відключення світла». Сніжана зізналась у телеінтерв'ю, що Сергій плакав з розпачу, а вона тим часом думала, як йому допомогти. Для початку порадила... написати пост в інстаграм, де все розповісти людям. Публікацію прочитав посол України в Австрії і, попри карантин, допоміг подружжю Бабкіних записатись на медогляд в одну з провідних клінік Відня. За два візиту до світил офтальмології подружжя витратило 15 тисяч євро.

Попереду була третя поїздка, доленосна, від якої залежало одужання, повноцінне життя сім'ї артистів.

«Біль — це скриня скарбів! Якщо його правильно проживаєш, ти звільняєш свою приховану силу. Тікаючи від болю, не опрацьовуючи його, накопичується ще більший біль, хвороби, невдачі, розчарування!» — філософствує Сніжана в інстаграм. Бо так сталося саме з нею. Батько пішов, коли акторці було три роки. Правильніше, Сніжанина мама його «пішла», бо не змогла пробачити подружньої зради. «Мій перший чоловік поїхав працювати влітку на Казантип, повернувся і я все зрозуміла. Зрада. Мій другий чоловік теж не став винятком. І тоді я запитала у себе: «Чому це відбувається зі мною? За що мені все це?» — міркує Сніжана у соцмережах.

На кілька місяців акторка пішла у внутрішню еміграцію, намагаючись знайти відповіді. «Коли ти питаєш: «За що? Чому так сталося?» — це про минуле! Минуле ти можеш помацати? Ні! Значить — минуле не існує. Все це тільки у твоїй голові. Став питання — для чого мені цей досвід? — подумала я. Щоб розв'язати свій вузол», — робить висновок Сніжана Бабкіна. Чи залишився у неї осад від пережитого? Каже, що ні! Хіба таке можливо? «Я з посмішкою згадую цей треш і відчуваю таку гордість за нас. І дуже пишаюся, що ми з Сергієм приклад для багатьох людей», — оптимістично підсумовує жінка. І я з нею погоджуюсь. Зберегти сім'ю важче, ніж зруйнувати ревнощами, хай навіть підкріпленими фактами. Втішена своїми і Бабкіних висновками вкладаюся спати.

Знову ранок. Заварюю каву, беру мобільний. «Відомий український співак, музикант, автор пісень, учасник гурту «5'Nizza» Сергій Бабкін обожнює тішити своїх прихильників новими, яскравими фото та відео в соціальній мережі, де за його життям стежать понад 400 тисяч людей», — першою вискакує новина. Мене вже не трусить. Не тішить. Нудить. Бо це не я слідкую за цими знаменитостями, це вони мене інформаційно гвалтують своїм яскравим життям!

Багатодітний батько Сергій Бабкін якось за кулісами шепнув журналістам, що зупинитися на «тріо» не збирається, а мріє про ще одного малюка.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

«...І намедитірували мені за чотири літа... 5 онуків»

● **СЕ ЛЯ ВІ** Баба, дізнавшись про першу вагітність невістки, телефонує подрузі: «Так, Галю, вагітна Наталя. Щастя то яке! Нарешті Боженька послав діточок. Надіюсь, буде подібне на мене»

Kateryna BURRELL

«Галю, я її одразу попередила, що про вагітність нікому не можна розказувати, нікому, особливо перші три місяці. Головне, щоб ніхто не знав. На облік підемо ставати під покровом ночі, в мене в реєстратурі є зв'язі. Я за коробку «Червоного маку» все порішала. А що я? Я лише тобі розказала, Ліді з кутка, Марусі Петькинній і матушці в церкві. Але це великий секрет, то ти ж нікому.»

Так, так, знаю, що не можна їй стригтись, фарбуватись, ноги схрещувати, як сидить, шить, в'язати, через бульбу переступати, фотографуватись... Що ще забула? А! Любитесь теж не можна! Кончилось, вже долюбились. Можна 9 місяців і потерпіть. Я Альошку налякала, що як ще раз побачу, що він її за попу щіпає, то принесу в їх спальню розкладушку, вмоцуюсь і буду пильнувати...»

НЕВІСТКА ВАГІТНА ДРУ-

ГИМ ОНУКОМ: «Алло, Галю! Так, знов! Єсть контакт. Не впильнувала баба! Ну де єдин, там двоє. Діти – то щастя. Сказала невістка, що на цей раз не буде мене слухати, а піде підстрижеться, нігті і реснічки наростити. Бо всю попередню вагітність проходила, як висрана ягода, а в цю хоче бути красивою і спокусливою для Альошки. Колись чистого фартуха вділа і вже спокуслива, а тут бач що треба видумувати? О часи пішли!»

НЕВІСТКА ВАГІТНА ТРЕТИМ ОНУКОМ: «Алло, Галю, алло? Шось погано чую, алло! Слухай шо! Наталя з тими реснічками, видно, така вже Альошці гарна була, що другому внуку 3 місяці, а вони вже третє склепали. Я в шокові! В неї кожна вагітність, або коли картоплю садить, або як буряки чистить. Коли вже ця богиня плодородія на город покажеться? Ну, але то щастя велике, так. А я шо? Я радію,

але якось швидко все стало. Баба не вспіла опаментатись. Ну, так, два внучка є, то третя хай буде дівчинка. Галю, мо і я на реснічки піду? Може таки ще пару раз із дідом переморгаєм, на старості років?»

НАТАЛЯ ЧЕКАЄ ЧЕТВЕРТЕ ДИТЯ: «Галю, за три літа штири діти! Мої діти помішались, гвалт! Невістка сказала, що вона – ведіческа женціна. Вона Альошці дарить любов і насолоду, а він їй достаток і безпеку. Мені дід щорозу сервіза дарить, а оказується можна було безпеку заказувати. Дурдом якийсь! Вони помедетірували і вирішили, що родить будуть стільки, скільки вселенна їм пошле дітей. Бо вселенна їх забезпечує і оберігає. Хай би ще та вселенна їх картоплею забезпечила, щоб нам із дідом менше тих городів тримати. Що вони будуть робити з чотирма дітьми? Це ж їх накармить, одіть, вивчить... Живе одним днем, молодьож! Роблять бабі нерви...»

НЕВІСТКА ВАГІТНА П'ЯТИМ: «Галю, алло, буде п'ятий. Мітька, капни мені барбовал на цукор, бо серце зробилось, як

горішок. Да, Галю, чуєш? Вони його в Непалі намедитірували. Називається «дурне поїхало в турне». Так, пам'ятаєш, вони влітку «просвітляться» їздили, поки я гляділа 4 онуків? Просвітлились! Поки Наталя з Альошкою, як горні козли, по непальським схилам лазили, ці малі спиногризи всі закрутки ще в серпні зжерли. Льох пустий. Ага! Ми там з дідом від них часом переховувались, то я знаю, що кажу. Пустий!»

Вони корову пробували осідлати, у неї аж молоко пропало! А кури їм зразу в жмені неслись з переляку. Вони ж бідного kota вчили плавати в цебрі з водою. Нявчик після цього заліз під стелю за образи і не вилазить. Бач, заглянув в очі смерті і став до Бога ближче. Пішли нарвали мені букетів, кажуть, хотіли зробити приємно, зарази такі. Як чого я серджусь, Галю?! Як це чого? Бо букети були з цвіту картоплі! Короче, робимо з дідом паспорти і їдемо в Італію на заробітки. Хоч віддохнем там трохи. Бо бачу, що Альошкіна вселенна закруляється з подарками не збирається, а ми ще хочем пожити...»

У цій історії, як у пісні Дзідзьо: «Пів села Ганусьок, пів села Марусьок, отакий кавалер довгодзьобий бузьок...»

“Хай би ще та вселенна їх картоплею забезпечила, щоб нам із дідом менше тих городів тримати.”

Фото із сайту edmist.info.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

Хто ж не любить пікніки?!

- **НЕХАЙ СМАКУЄ!** А без шашлику вилазку на природу складно й уявити! Його вважають однією з найдавніших страв, що виникла ще за часів, коли люди тільки-но навчилися смажити м'ясо на відкритому вогні. Саме слово має кримськотатарське походження й означає «щось на вертелі». Страва давно стала популярною в усьому світі, хоч і називають її скрізь по-різному: у нас – шашлик, у вірмен – хоровац, в азербайджанців – кебаб, грузини готують мцваді, греки – сувлакі. У європейських країнах аналогом шашлику є барбекю. Та й рецептів приготування такого м'яса – безліч

ШАШЛИЧНІ СЕКРЕТИ: ОСНОВА МАРИНАДУ

● **До складу більшості маринадів входить оцет.** Його концентрація має бути не вище 3 %. Якщо у вас 9-відсотковий – розведіть його водою. Міцний оцет здатний пом'якшити жорстке м'ясо, але ж він розчиняє жир, а в свинячому ошийку, наприклад, це найсмачніше.

● **Альтернативою оцту може бути лимонний або гранатовий сік:** по-перше, це не хімічна, а органічна кислота, а по-друге, такий маринад надасть шашлику оригінального смаку і запаху.

● **Багато хто маринує м'ясо замість оцту в кефірі** – це також натуральна кислота, що забезпечує приємний смак.

● **Один із кращих варіантів – маринад на основі сухого вина,** яке містить у собі органічну кислоту і достатню кількість спирту. Він годиться для м'якого жирного м'яса замість поєднання горілки й оцту.

● **Можна використати і томатний сік** – він містить мінімум хімії та корисний для організму. М'ясо чудово поєднується

з помідорами, тож такий шашлик буде соковитим, ніжним і смачним. Томатний сік надасть йому легкої кислинки, пікантності і м'якості.

● **Чи не найпоширенішим компонентом маринаду є майонез.** Хоча щодо його користі є сумніви, але плюс – у швидкості маринування: буквально за 3 години страва готова до запікання.

● **Тим, хто прагне максимально зберегти первісний запах і смак м'яса, не перебиваючи його вином чи оцтом, неодмінно сподобається маринад на основі мінеральної води.** Жорстке м'ясо вона, звісно, не пом'якшить, але смак збережеться. Час маринування – приблизно 12 годин.

● **Незамінна у приготуванні шашлику цибуля** – її сік надає м'ясу м'якості і соковитості.

● **У кожного свої уподобання. Не всі люблять гостре м'ясо.** Враховуйте це при маринуванні шашлику для великої компа-

Фото із сайту google.com.ua.

нії. У цьому випадку гострі соуси краще подавати окремо до приготованого м'яса.

● **До поїздки залишається обмаль часу?** Додайте в соус кілька ложок горілки або коньяку. Спиртні напої допоможуть м'ясу замаринуватися швидше.

«ДЕЛИКАТНИЙ»

Мінеральна вода допомагає збити жорстке м'ясо трохи м'якшим

Інгредієнти: 1,2 кг свинини, 1,5 скл. мінеральної води, 2 великі цибулини, 1 ч. л. зерен кінзи, 1 ст. л. сушених помідорів, 1 ч. л. паприки, 1 ст. л. солі, 1 ч. л. чорного меленого перцю.

Приготування. Цибулю покряяти кільцями, додати зерна кінзи, сушені помідори і паприку, а також сіль та перець, усе ретельно вимішати й обов'язково дочекатися, поки цибуля пустить сік. Тоді всипати порізану шматочками свинину, перемішати і залити все мінералкою, щоб вода злегка покривала м'ясо. Маринувати можна не дуже довго: близько 3–4 годин.

Фото із сайту google.com.ua.

ШАШЛИК У МАЙОНЕЗІ З КЕФІРОМ

Чудовий маринад для курятини або свинини. М'ясо прекрасно просочується, виходить ніжним і соковитим

Інгредієнти: 2 кг м'яса, 1 скл. кефіру, 150 г майонезу, 10 горошин перцю запашного, 300 г цибулі, 1 ст. л. гірчиці, 1 пучок петрушки, 1 ст. л. приправи для шашлику або для птиці.

Приготування. Нарізаємо м'ясо і складаємо в контейнер для маринування, додаємо цибулю, покряпану кільцями. В іншу посудину зсипаємо петрушку (її можна не різати, просто порвати на частинки), майонез, гірчицю, спеції. Добре вимішуємо маринад руками, розминаючи горошинки перцю. Розбавляємо кефіром. Перекладаємо в маринад цибулю з м'ясом, перемішуємо все разом, накриваємо і залишаємо маринуватися мінімум на 3–4 години. Далі, як звичайно, нанизуємо шашлик на шампури і готуємо на мангалі, час від часу перевертаючи, щоб просмажився з усіх боків.

Фото із сайту google.com.ua.

«ОРИГІНАЛЬНИЙ»

Зберегти соковитість м'яса допоможе маринад із крохмалем

Інгредієнти: 1 кг м'яса, 2 великі або 5 менших помідорів, 5 ст. л. соєвого соусу, 1 ст. л. меду, 1 ст. л. крохмалу, 1 ч. л. меленої паприки, 1 ч. л. кунжутної олії, 50 г цибулі-порей, 4–5 зубочків

часнику, сіль та червоний перець – за смаком.

Приготування. Промийте й обсушіть м'ясо, наріжте його чималими порційними шматками. Помідори натріть на тертці або подрібніть у блендері, відтисніть із томатної маси сік, додайте соєвий соус, мед, крохмаль, мелену паприку, кунжутну олію, сіль і червоний перець за смаком. Дрібно посічіть цибулю-порей і часник, всипте овочі до маринаду і ретельно вимішайте. Покладіть у нього м'ясо і маринуйте протягом 5–6 годин, періодично помішуйте. Нанижіть шматки на шампури або палички і смажте до готовності.

Фото із сайту google.com.ua.

«ПІКАНТНИЙ»

Фото із сайту google.com.ua.

Якщо вам до вподоби незвичні поєднання прянощів, особливі букети ароматів – цей рецепт маринаду саме для вас

Інгредієнти: 1 кг м'якоті свинини, 2 лаврові листки подрібнені, 4 ст. л. оливкової олії, 4 ч. л. паприки, 3 ч. л. меленого кмину, по 2 ч. л. подрібненого базиліку і насіння коріандру, 1/2 ч. л. меленого імбиру, за смаком — мелені кориця, мускатний горіх, чорний та пекучий червоний перець, сіль.

● АНЕКДОТИ ДО ТЕМИ

:))):))

На площі біля фонтану сидить чоловік на ящику і тримає в руці вудку. Перехожий у нього питає:

– Що робиш?

– Шашлик ловлю!

– Як? Розкажи!

– Хто так питає?! Ти постав вина, пригости шашликом – вип'ємо, поїмо, поговоримо!

Зайшли в бар неподалік, замовили вина, салату, шашликів, випили, закусили.

– Ну, тепер розкажи!

– Так і ловлю... Ти сьогодні третій.

:))):))

– Чому італійці не їдять шашликів?
– А ти пробував спагеті на шампури нанизувати?!

СОКОВИТИЙ ЯЛОВИЧИЙ ШАШЛИК ІЗ КІВІ

Апетитна страва з пікантною кислункою і золотистою скоринкою, безумовно, стане окрасою пікніка

Інгредієнти: 2 кг яловичини, 0,5 кг ріпчастої цибулі, 4 лаврові листки, сіль і чорний перець горошком, 1 ківі, 1,5 скл. газованої мінеральної води.

Приготування. М'ясо промити, обсушити, нарізати порційними шматочками, засипати кільцями цибулі, покласти перець-горошок і лавровий лист, додати очищений і потертий на дрібній тертці ківі, влити мінералку і вимішати. Дати яловичині промаринуватися мінімум 3–4 години, час від часу перемішуючи. Нанизати на шампури шматочки м'яса, чергуючи їх із цибулею, смажити над вугіллям до готовності.

Фото із сайту google.com.ua.

ШАШЛИЧНІ СЕКРЕТИ: СПЕЦІЇ

● Основними компонентами для маринаду є різноманітні перці, лавровий лист і сіль. Далі все залежить від ваших уподобань: коріандр, гвоздика, базилік, розмарин, куркума, кардамон, шавлія, майоран, мускатний горіх, кмін, аніс, естрагон тощо.

● Спеції, подрібнені і перетерті в ступці безпосередньо перед вживанням, завжди духмяніші й насиченіші за приготовлені заздалегідь.

● М'ясо закладається пошарово з цибулею та спеціями, а потім заливається обраним маринадом. Щоб воно якнайкраще всотало аромати, його потрібно притиснути пресом. Зверху можна додати води, щоб не обсихало і повністю покривалося рідиною.

«ПРЯНИЙ»

Для любителів поєднання перців і трав цей рецепт може стати улюбленим

Інгредієнти: 2 кг свинячої ший, 2 ч. л. меленого насіння коріандру, по дрібці меленого червоного перцю та мускатного горіха, 3 ч. л. сухого базилику, 2 ч. л. чорного меленого перцю, 3 ст. л. олії, 3–4 лаврові листки, 4 великі ріпчасті цибулини, 1 лимон, 2 скл. червоного вина, сіль.

Приготування. Ріпчасту цибулю пократі кільцями. Усі спеції змішати у невеликій ємності. М'ясо нарізати кубиками середніх розмірів і викладати в каструлю пластами, пересипаючи кожен сумішшю приправ, лавровим листям і цибулею та сіллю. Наприкінці витиснути сік лимона, полити вином та олією і залишити мариноватися на 6–8 годин, час від часу перемішуючи.

Фото із сайту google.com.ua.

«ПО-ГРУЗИНСЬКИ»

У гірських районах Грузії таке м'ясо подають із простим соусом з йогурту, червоного перцю, кінзи і часнику

Інгредієнти: 1 кг м'яса, 500 г помідорів, 6 цибулин, 6 зубчиків часнику, 1 гранат, 2 ч. л. насіння коріандру, 4–5 лаврових листків, 2/3 скл. оцту, 10 ст. л. олії, сіль, перець – за смаком.

Приготування. М'ясо пократі великими кубиками, перекласти у глибоку

ШАШЛИЧНІ СЕКРЕТИ: ДРОВА – ЦЕ ВАЖЛИВО

● Найбільш підходять гілки листяних дерев, передусім фруктових. Неприпустиме використання хвойних порід з високим вмістом смоли – така деревина може зіпсувати смак страви.

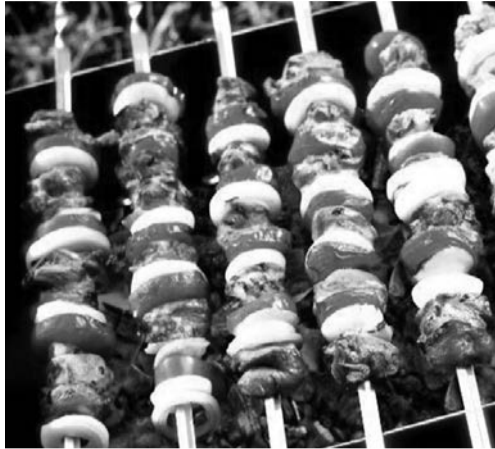
● Дрова з абрикоса або сливи – одні з найкращих, адже додадуть страві ніжно-го і солодкого смаку. Однак ідеальний варіант – деревина вишні.

● Почекайте, поки дрова перетворяться на вугілля. Воно повинне горіти без диму. Шампури з м'ясом мають бути на 5 сантиметрів вище вугілля.

миску. Цибулю нарізати товстими кільцями. Подрібнити часник. Змішати м'ясо і цибулю з часником, залити оцтом, додати товчений лавровий лист, коріандр, олію, перемішати і залишити мариноватися під кришкою в холодильнику протягом 2–3 годин. Найкраще поставити під прес, щоб маринад був зверху. Нанизати шматочки м'яса на шампури, чергуючи з кільцями цибулі та кружальцями помідорів. Смажити до золотисто-коричневого кольору, час від часу поливаючи водою, змішаною з оливковою олією. Подають грузинський шашлик на великому блюді, посипавши посіченою зеленою цибулею і зернами граната. Смакуватиме він із червоним сухим вином, свіжими помідорами, теплим салатом із томатів, спеціальним соусом

або вишневим варенням, змішаним із базиліком і перцем.

Фото із сайту google.com.ua.

«МЕДОВИЙ ІЗ КУРЯТИНИ»

Це непогана альтернатива шашлику зі свинини, особливо коли потрібно приготувати дієтичне м'ясо. Замариноване з медом і соком лайма, воно вийде напроцьод ніжним, із тонким вишуканим смаком та ароматом

Інгредієнти: 700 г курячого філе, 300 г дрібної цибулі, 300 г помідорів чері, 2 зубки часнику, 300 мл соку лайма, 200 г меду, 1 ч. л. меленого коріандру, сіль та чорний мелений перець – за смаком.

Приготування. Куряче філе помити, обсушити і порізати порційними шматочками, але не надто дрібно, щоб м'ясо всередині залишалось соковитим. Цибулю пократі кільцями, часник подрібнити. Змішати сік лайма, мед, часник, перець і сіль. Частину маринаду (приблизно 50 мл) поставити у холодильник, щоб у процесі приготування поливати ним м'ясо. У решту покласти курятину і залишити на 2 години. Коли м'ясо промаринується, нанизати його впереміш із цибулею і чері на шампури або попередньо вимочені дерев'яні шпажки. Викласти шампури з

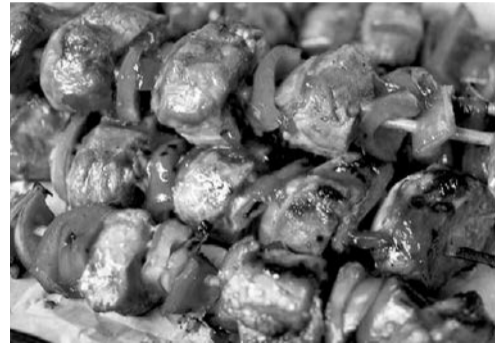
У ТОМАТНОМУ СОКУ

Цей напій також може слугувати чудовим маринадом

Інгредієнти: 1 кг свинини, 2–3 цибулини, 1 ст. л. солі, 1 ч. л. перцю, 1 л томатного соку.

Приготування. М'ясо пократі на шматки, зсипати у ємність для мариновання, посолити, поперчити, додати цибулю, порізану кільцями, все перемішати і залити томатним соком (м'ясо має бути покрито рідиною). Притиснути пласкою тарілкою, накрити кришкою і поставити в холодильник як мінімум на 6–8 годин. Потому нанизати на шампури і, час від часу повертаючи їх, смажити до рум'яної скоринки.

Фото із сайту google.com.ua.

«П'ЯНИЙ»

Маринад на основі сухого вина завдяки тому, що містить у собі органічну кислоту і достатню кількість спирту, вважається одним із найкращих

Інгредієнти: 1 кг свинини, 2–3 червоні цибулини, пучок зелені (базилік, шавлія, кінза), 0,5 скл. сухого білого вина, 2 ст. л. оливкової олії, 1 ч. л. цукру, 1 ст. л. солі, 1 ч. л. чорного перцю.

Приготування. М'ясо порізати на шматки, скласти в ємність, додати пократі кружальцями цибулю та подрібнену зелень. Посипати сіллю, цукром та перцем, влити оливкову олію та вино й добре перемішати. Маринувати такий шашлик потрібно упродовж 3–5 годин. Потому смажити, як зазвичай.

Фото із сайту google.com.ua.

ШАШЛИЧНІ СЕКРЕТИ: ІДЕАЛЬНИЙ МАНГАЛ

- Його глибина не повинна перевищувати 20 сантиметрів.

- Стінки мангала мають бути завтовшки не менше 3–5 міліметрів, що допоможе уникнути деформації матеріалу від високої температури, а також запобігти згоранню шашлику.

- Відстань між м'ясом та вугіллям завжди повинна становити не більше 10 сантиметрів.

«Не кожній дитині, як ось мені, доводиться бути на весіллі своїх батьків»

● **НІХТО, КРІМ ТЕБЕ** Слова, що винесені в заголовок, почули присутні за святковим столом від 12-літнього Миколки, коли йому надали слово і він привітав маму й тата з одруженням. Погодьтеся, інтригуючий момент. І не єдиний в історії кохання наших героїв — Людмили Шурми й Андрія Сакала, які живуть у селі Підгайці, що неподалік Луцька на Волині

Катерина ЗУБЧУК

«І В МЕНЕ, І В АНДРІЯ ПЕРШИЙ ШЛЮБ НЕ СКЛАВСЯ»

Ми зустрілися у затишній квартирі, яку подружжя купило напередодні весілля, що припало на 4 серпня 2017 року. Знайомлюся з молодою парою і в той же час — людьми, які вже пройшли чималий життєвий шлях.

— У кожного з нас був перший шлюб, який не склався, — розповідає Людмила. — В Андрія — двоє дорослих дочок, у мене — син, якому на той час було 12 років...

Знаючи, що Миколка — прийомна дитина, повертаю розмову до цього, і з подальших слів вимальовується незвичайна жіноча доля. Людмила — лучанка. У рідному місті в 1997-му вийшла заміж. Через три роки обставини змусили їх із чоловіком поїхати на Дніпропетровщину — у Великомихайлівку Покровського району. Дуже гарно, як каже, вибудовувалася професійна кар'єра. Вчителька початкових класів за освітою (закінчила Волинський державний університет), вона — люди-

Вони з чоловіком їхали в сиротинець за тримісячною Міланою, але побачили свого Миколку, котрий мав два з половиною роки. Все вирішило дитяче радісне: «Ето мої мама і папа прієхали!».

на творча й ініціативна — була заступником директора школи з виховної роботи. А ось у сім'ї не так все добре було. Дуже гнітило, що діток Бог не давав. Жінка говорить:

— Тож одного дня я сказала чоловікові, що не можу так далі жити, хочу почути: «Мамо». І ми звернулися в службу в справах дітей. Нам запропонували створити прийомну родину.

Після відповідних підготовчих курсів вони з чоловіком їхали в сиротинець за тримісячною Міланою з голубими очима, як їх зорієнтували. Але все повернулося так, що завели до старшеньких діток, де вони й побачили свого Миколку, котрий мав два з половиною роки. Назустріч вибіг малюк, якого якраз наголо постригли, він був «худенький — аж синій». Все вирішило дитяче радісне: «Ето мої мама і папа прієхали!». Це був грудень 2008.

Людмила Шурма: «І ми вимолили: мені — люблячого чоловіка, Миколці — турботливого батька».

«НА ТЕЛЕВІЗІЙНОМУ ШОУ ТАЛАНТІВ «ІКС-ФАКТОР» ЗА МЕНЕ ВБОЛІВАВ МІЙ СИНОЧОК»

— У нас уже була дитина — сім'я повноцінна, — вертається Людмила спогадами до першого шлюбу. — Але як снігова куля котиться з гори й збільшується, так і в нас із чоловіком проблеми в стосунках наростали з такою ж швидкістю. Я зрозуміла, що наше подружжя вже не можна зберегти. Через півтора року після того, як взяли Миколку, ми розлучилися.

І сталося так, розповіла жінка, що після розірвання шлюбу вона залишилася ні з чим («коли приїхали на Дніпропетровщину, то купили будинок, документи на який були оформлені на чоловіка»). Перша думка — їхати до рідного Луцька. Правда, маючи прийомну родину, це зробити було не так просто. У службі в справах дітей, куди Людмила звернулася за консультацією, сказали, що на новому місці треба мати житло і постійну роботу. З першим пунктом проблем не було — квартиру на неї переписала бабуся. А робота? З цього приводу такий спомин:

Вінчалися подружжя у Свято-Троїцькому соборі міста Луцька – «була така дівоча мрія, яка нарешті збулася».

— Їду до Луцька. Їду у міськво. Але навіть кілька годин у школі для мене не знайшлося. І тоді мій брат сказав: «Знаєш, тобі треба потрапити на шоу талантів «Ікс-Фактор» — ти ж співаєш. Я тебе вже зареєстрував. Сприйняла це з подивом, але поїхала на телешоу зі своїм Миколкою, який був найпалкішим моїм уболівальником.

Уся країна побачила й почула у її виконанні арію Одарки з опери «Запорожець за Дунаєм». Вона одержала чотири «так» від членів журі. Це була хвилинка її слави, завдяки якій у жінки підвищилася самооцінка, «бо після розлучення почувалася роздавленою». Цей успіх відкрив перед нею двері кількох шкіл Дніпропетровська, де їй запропонували посаду. Одну з них і вибрала. Мабуть, як зізнається, уже й не верталася б до Луцька, якби не 2014-й рік. Коли почалася війна, ви-

Тепер у них така сім'я – тато, мама і син.

рішила, що в такий тривожний час треба бути вдома. І ось Людмила знову в рідному місті. Але після шоу «Ікс-Фактор» її вже впізнають і пропонують посаду заступника директора з виховної роботи обласного правознавчого ліцею (тепер це ліцей № 28).

«Я ТЕБЕ ЯК ПОБАЧИВ, ТО ЗРОЗУМІВ, ЩО ТИ — МОЯ ДОЛЯ»

Настав день, коли вона зі своїм синомком перебралися в її рідне місто. Як виявиться згодом, ця переміна в житті не випадкова: тут на Людмилу чекала зустріч із Андрієм. Він жив у Бережанах на Тернопільщині, працював стоматологом. Якось приїхав у Луцьк до свого друга. Тоді їхні шляхи й перетнулися. Позналилися, чоловік записав номер її телефону. І подзвонив 21 січня — привітав Людмилу з днем народження. Після цього

Перший поцілунок під час зустрічі у Бережанах на Тернопільщині.

були телефонні розмови, які могли затягнутися до ранку. А перед Днем закоханих Андрій поставив майбутню дружину перед фактом: «Я приїду до тебе». І з'явився з великим букетом білих троянд...

З того часу вони бачилися часто. А потім Людмила із сином вирушили у Бережани.

— Мама мені говорила: «То ти залиш дитину у мене — сама їдь». А я на те: «Ні... Якщо Андрій буде брати заміж, то тільки двох. І не інакше». Він нас зустрів у Рогатині, привіз автомобілем додому. Заходимо, а в будинку вже горить камін, гарно пахне дровами, стіл накритий. І за третім тостом я почула такі слова: «Я тебе як побачив, то зрозумів, що ти — моя доля. Виходь за мене заміж». Думала, що просто тихенько розпишемося. Але Андрій спитав: «У тебе було весілля?». І я зізналася, що ні, бо коли перший раз виходила заміж, то був нелегкий 1997-й.

Одне слово, вони поїхали у весільний салон по сукню. А вінчалися у Свято-Троїцькому соборі Луцька — «була така дівоча мрія, яка нарешті збулася». Коли за святковим столом слово надали Миколці, то він своє вітання почав так: «Не кожній дитині, як ось мені, доводиться бути на весіллі своїх батьків». Ще заздалегідь юнак сказав мамі, що хоче називати Андрія татом. І це слово вперше прозвучало саме в день весілля. Про своє друге заміжжя жінка говорить:

— Сьогодні, коли у мене є мій Андрій, запевню усіх: «У будь-якому віці, при будь-якій комплекції можна бути щасливою жінкою»...Треба шукати свою половинку. Коли ми з Миколкою бували в соборі на службі, то я чула, що й він просив, звертаючись до Всевишнього: «Дай нам тата, аби мамі було легше жити!» І ми вимолили: мені — люблячого чоловіка, йому — турботливого батька.

Різдвяна фотосесія у центрі міста, в якому зародилася їхня любов.

“
**Втруїти того хлопчиська, чи що?!
 Я колись казала Якимові, що
 можу за матір малому стати.
 А він... Ненавиджу Максима!
 Хай би він здох! І Катьку
 ненавиджу!..**

«Галині подих перехопило. Згадала, як бажала Максимові смерті».

Фото із сайту videohive.net.

«Я молилася за тебе...»

Закінчення. Початок на с. 32

Ольга ЧОРНА

...Якось Галина зізналася Каті, що має нареченого. Заміж кличе.

— І ти мовчала?! Хто ж він?

— Нічого цікавого. Живе в селі неподалік від нашого містечка. Водієм на молокозавод влаштувався. На роботі й познайомились.

— То приходь у вихідні зі своїм хлопцем до нас у гості.

Орест видався Каті трохи колючим. А ще зауважила: випити мастак. Вагалася, поділитися своїми думками з Галею чи ні. Вирішила не втручатися. Може, їй так здалося. Адже вперше його побачила.

Галина з Орестом влаштували вечірку. Наречений трохи перебрав, поскардалив із Галиним батьком, навіть до бійки брався. Гості почали розходитися. Катя розраджувала подругу: мовляв, усяке трапляється.

Галя Ореста не кохала. А заміж вийшла, щоб у дівках не сидіти. І щоб у неї, як і в Каті, чоловік був.

Невдовзі після заміжжя Галя народила доньку. Згодом ще одну. А в Каті з Якимом дітей не було. «Хоч у чомусь

тобі, подруго, не пощастило», — мстиво торжествувала Галя.

Орест дружиною та дітьми не переймався. Після роботи — телевизор. У вихідні — товариші, риболовля, пиво. Подейкували, що й з чужими жінками «наліво» їздив.

...Каті не терпілося поділитися новиною з подругою: вона вагітна. Яким такий щасливий!

Галя слухала мовчки. А потім підкотила рукава й показала синці на руці. Виявляється, Орест, коли вип'є, дружину тлумить. І це вже не вперше.

— Вижену його. А дітям якось даю раду. Батьки допоможуть. І, звісно, хай аліменти платять.

— Може, одумається. Поговори з ним.

— Коханка в нього завелася. Не знаю, правда, котра за рахунком. Тож нема з ким розмовляти. Такі не каються.

Катя народжувала первістка, а Галя розлучалася з чоловіком.

...Катерина подругу шкодувала. Приносила дівчатам гостинці. Допомогала матеріально — Галина завжди скаржилася на скруту: мовляв, на молокозаводі простим працівникам щедро не платять.

Доньки ласки від Галини не бачили. Свою злість за розхристане життя зга-

няла на них. Особливо діставалося старшій. Може, через те сестри між собою не ладили.

...Максимові йшов п'ятий рік, коли не стало Каті. За кілька місяців згоріла, мов свічка. Яким був сам не свій, до тьми не міг прийти. Максим тулився до тата, уві сні кликав маму...

Якимові допомагали глядіти сина батьки — його та покійної дружини. І Галина заходила. Запитувала, чим може підсобити. Казала приводити Максима до неї. Дівчата приглянуть. Та й вона, коли не на роботі. Насправді ж не з доброту душевної співчувала. Яким — удівець. Може, це її шанс, гадала.

Він сприймав її турботу з вдячністю. А Галина злостилася, що бачить у ній лише Катину подругу...

Якось жінка заскочила до Якіма, коли Максима не було вдома. Розмову почала, мовляв, тяжко самому, молодий ще...

— Женитися тобі треба, Якиме. Каті не повернеш, а життя минає.

— Я її досі кохаю. Розумієш?

— А мене... мене міг би покохати? — вирвалося в Галини. — Я Максимові за маму була б...

— Галю, у нього одна мама... Він так схожий на Катю.

А ще чудово описав цю історію американський письменник О'Генрі (справжнє ім'я Вільям Сідні Портер, 1862–1910) у новелі «Дари волхвів». Читайте і ще більше насолоджуйтесь!!!

Ланцюжок і гребінець

● **КНИЖКОВИЙ КЛУБ** В одному глухому закутку світу жило подружжя, в якому з першого дня шлюбу взаємна любов не тільки не маліла, а постійно росла. Обоє були з бідних сімей, і кожен носив у своєму серці одне велике, але, мабуть, нездійсненне бажання. Чоловік мав золотого годинника — дарунок від батька — і завжди мріяв про золотий ланцюжок до нього. А в жінки було чудове довге світле волосся, і вона мріяла про перламутровий гребінець, щоб укладати і прикрашати його. Вони знали про потаємну мрію одне одного

Бруно ФЕРРЕРО, італійський католицький священник-монах, оповідання з книги «365 коротких історій для душі» (видавництво «Свічадо»)

З роками їхні бажання не згасали, однак чоловік уже мріяв про гребінець для жінки, а жінка — про золотий ланцюжок для чоловіка.

Вони вже давно навіть не розмовляли про це, проте кожен продовжував носити

в серці свою потаємну мрію.

Настала десята річниця їхнього шлюбу. Вранці, розплющивши очі, чоловік побачив усмінене лице своєї дружини. Вона була коротко підстрижена — де й ділася розкішна довга коса!

— Що ти зробила з волоссям? — вражений, запитав він.

Жінка розтулила долоню — на ній блискував золотий ланцюжок.

— Я продала волосся, щоб купити ланцюжок до твого годинника.

— О, кохана, — промовив чоловік і відкрив свою долоню, в якій лежав чудовий

// — **Що ти зробила з волоссям? — вражений, запитав він.**

перламутровий гребінь. — А я продав годинника, щоб купити тобі гребінець.

Вони кинулися в обійми, щасливі з того, що мають одне одного.

«Поклади мене печаттю на твоїм серці,

*печаттю на твою руку;
любов бо, як смерть, сильна.
Водам великим любови не вгасити,
Ані рікам її не затопити.
Якби хто за любов віддав скарби свого дому,*

Зазнав би лиш погорди великої»

**(П. п. 8, 6–7).
У житті є тільки одне велике щастя:
любити і бути любленим.**

Таємні фрази, від яких знаки Зодіаку втрачають розум

● **ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, А ХОЧЕТЕ — ПЕРЕВІРТЕ** Слово має величезну силу, воно здатне змінити все: передати глибину нашої любові чи зневаги, втішити й розрадити, вилікувати душевні рани або ж завдати нових. Астрологи ж запевняють, що для кожного знака зодіаку є фрази, від яких люди тануть, як морозиво на сонці. Ці слова — маленький ключик до їхніх сердець. Хто зна, може, варто спробувати?

ОВЕН

«Блискуче! Мабуть, ніхто не робив нічого подібного!»

Цілеспрямований, енергійний, повний ідей, Овен є лідером будь-якої команди. Йому важливо, щоб його визнавали першопрохідцем і жодна ініціатива не залишалася непоміченою. Просто нагадуйте йому про те, що він такий єдиний.

ТЕЛЕЦЬ

«Як гарно і чуттєво!»

Ніхто не цінує земної краси так, як представники цього знака. Буквально в усьому вони помічають щось особливе і переживають неповторні емоції. Якщо вони діляться з вами своїми враженнями, не залишайте їхній порив без уваги.

БЛИЗНЮКИ

«Що заплануємо на наступний раз? Які ідеї спадають тобі на думку?»

Близнюки — це універсальне джерело руху і нових вигадок. Творчість — то їхній двигун, натхнення, життя. Тож не забувайте підтримувати в них бажання створювати щось унікальне і занурюватися в це з головою.

РАК

«Можемо залишитися сьогодні вдома, я приготую смачну вечерю»

Попри те, що домосід Рак

Зорі підкажуть, як її (його) підкорити.

нерідко полюбить сам чаклувати на кухні, шлях до його серця все-таки лежить через шлунок. Тому висновок очевидний: чим більше ви проявляєте турботи, тим більше він дарує вам уваги.

ЛЕВ

«Я не перестаю тобою захоплюватися!»

Мабуть, ніхто не любить успіх і увагу до власної особи більше, ніж Лев. Поки ваші компліменти будуть щирими, ви залишатиметеся його єдиною королевою. Тож намагайтеся щоразу знайти за що похвалити представника цього знака.

ДІВА

«У мене не вистачає тер-

піння. Будь ласка, допоможи мені розібратися з цим!»

Діва є втіленням спокою та обожнює аналізувати кожну ситуацію. Немає такого завдання, якого б не змогли вирішити представники цього знака. Більш того, вони почуваються щасливими, коли близькі потребують їхньої допомоги.

ТЕРЕЗИ

«Мені важливо знати твою думку»

Справжнім чемпіоном партнерства по праву вважаються Терези. Дайте представнику цього знака можливість бути частиною важливої справи — і ви побачите, як заблищать його очі.

СКОРПІОН

«Ти єдиний, кому я можу розповісти про це...»

Скорпіон цінує відвертість і повагу. Якщо ви довірите йому свої секрети, то це зворушить його серце — і він також стане вам розповідати все найпотаємніше. Будьте з ним відкриті і щирі, якщо хочете, щоб у вас склалися теплі взаємини.

СТРІЛЕЦЬ

«Може, нам зібрати речі і гайнути куди-небудь?»

Навіть якщо подорож точно не відбудеться найближчим часом, думка про неї зігріватиме серце Стрільця. Він любить мандрівки і пригоди, тому навіть мрія про це і підготовка до поїздки тішитимуть його.

КОЗЕРІГ

«І як ти все встигаєш? Ніхто не здатен зробити більше, ніж ти!»

Козерогам властива рідкісна комбінація амбіцій, терпіння і відповідальності. Трохи лестощів на його адресу зовсім не завадить — він із подвійною енергією продовжить працювати задля сім'ї.

ВОДОЛІЙ

«Може, варто зробити це якось по-особливому?»

Волелюбний нонконформіст Водолій завжди шукає нагоду виділитися з натовпу. Підтримуйте його в тому, чого ще ніхто до нього не робив і що вдається йому найкраще, — і він ставитиметься до вас як до найближчої людини.

РИБИ

«Поруч із тобою я почувуюся щасливою!»

Співчуття і розуміння — характерна ознака представника цього знака. Дайте йому максимально відчутти емоційний зв'язок між вами — і він завжди знайде сили, щоб дарувати вам щастя.

Джерело: teawithlemon.com.ua

АНЕКДОТИ

:))):))

Чоловік приходить на прийом до лікаря.
— Лікарю, я так хвилююся! Дружина мені зраджує, а роги чомусь не ростуть?
Лікар:
— А вони й не повинні рости. Це тільки такий образний вислів.
— Дякую, лікарю, ви мене втішили. А я так хвилювався: думав, може, кальцію в моєму організмі не вистачає.

:))):))

Жінкам у нотатки: ніколи не сперечайтесь з чоловіками! Відразу починайте або плакати, або роздягатися!

:))):))

В автобусі чоловік пильно розглядає брошку у вигляді конячки на грудях у однієї жінки. Вона не витримує і запитує:
— Що, конячка сподобалася?
— Ні, іподром.

:))):))

Коли моя дружина несподівано підходить

до мене, обіймає, цілує і каже: «Знаєш, як я тебе кохаю?!», мені стає страшно. Машина? Зрада? Кредит? Її подруга купила дуже дорогу шубу? Тещу жити з нами покликкала?

:))):))

Розгнівана дружина чоловікові:
— Ні, ну п'яний, нехай... А чого спина подряпана, га?!
— Ти не повіриш... йти не міг... орел приніс...
:))):))
— Любий! Скажи ще раз, будь ласка, мої три улюблених слова.
— Я тобі куплю...

Гороскоп кохання на травень

- **ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?** Кінець весни буде досить романтичним. Самотні знайдуть свою половинку чи то на вечірці, чи то у подорожі, чи навіть на роботі. Одруженим же вдасться гармонізувати стосунки й зміцнити шлюб

ОВЕН

(21 БЕРЕЗНЯ — 20 КВІТНЯ)

Самотні предстануть цього знака знайдуть свою другу половинку. Спільні інтереси сприяють романтиці. Це буде не просто легка інтрижка, а красивий роман із продовженням.

Травень обіцяє Овнам неймовірно ніжні стосунки з коханою людиною. Можна сміливо робити пропозицію руки і серця. Але врахуйте, що зі свободою й усталеними принципами доведеться розпрощатися. Якщо почуття щирі — не вагайтеся.

Сімейним Овнам слід зайнятися ремонтом житла та наведенням порядку. Не сумнівайтеся, ваша друга половинка високо оцінить ваші креативні ідеї.

ле, зробіть відповідні висновки — і вперед! Тим більше, що ви готові до яскравих змін.

Ймовірно нові любовні стосунки, які засновуватимуться на чуттєвості й моральних принципах одночасно. Роман буде глибоким і незабутнім, але розуму не втрачайте.

Сімейним Ракам не слід повчати кохану людину без причини.

ЛЕВ

(23 ЛИПНЯ — 23 СЕРПНЯ)

Вільних представників цього знака очікують нові знайомства, які в майбутньому сприятимуть професійному зростанню. Нехай роман не триватиме довго, зате емоції від нього будуть виключно позитивними.

Розділити особисте життя і роботу не зможуть і ті, хто вже давно знайшов свою половинку.

Сімейним Левам слід побудувати з коханою людиною конструктивний діалог. Зараз ви можете обмінятися своїми думками щодо ситуації, яка склалася, не ображаючи одне одного.

ТЕЛЕЦЬ

(21 КВІТНЯ — 20 ТРАВНЯ)

Пора щось міняти. Новий імідж піде на користь — багато хто закрутить роман. Знайомства і побачення вийдуть на перший план, у найближчому майбутньому вони переростуть у серйозні стосунки.

Для Тельців, які вже мають кохану людину, травень прогнозує нове взаєморозуміння і романтику.

Сімейним представникам цього знака не слід вступати у суперечки зі своєю половинкою. Вчасно вмійте розум. Не трачайте рівноваги, будьте поступливими. Остерігайтеся швидкоплинних сексуальних зв'язків.

ДІВА

(24 СЕРПНЯ — 23 ВЕРЕСНЯ)

Одинокі Диви не нудьгуватимуть. Свою долю вони можуть зустріти не тільки на вечірці, але й на роботі. Довіртеся інтуїції, перш вона вас не підводи́ла. Не бійтеся стосунків із високопоставленою особою. Приймійте її допомогу.

Ті, хто має пару, звикли, що особисте життя було спокійним, але найближчим часом їх чекають конфлікти. Останні виявляться спровокованими суперечливою поведінкою самих же представників цього знака.

Сімейним Дівам варто бути готовими до невеликого емоційного сплеску — перед тим, як щось робити або говорити, слід подумати, якою буде реакція партнера.

БЛИЗНЮКИ

(21 ТРАВНЯ — 21 ЧЕРВНЯ)

У Близнюків буде надзвичайно активне особисте життя. Нове знайомство може легко перейти в міцні і навіть офіційні стосунки. Почуття повинні бути щирими, більше довіряйте партнеру.

Станьте ініціативнішими — і вам вдасться притягнути до себе симпатичних і харизматичних особистостей. Ваша природна легкість і життєлюбність сприятимуть цьому.

Сімейним Близнюкам краще скористатися романтичним настроєм для зміцнення шлюбу, а не для флірту на стороні. Вас запросто виведуть на чисту воду.

ТЕРЕЗИ

(24 ВЕРЕСНЯ — 23 ЖОВТНЯ)

Дефіцит уваги з боку представників протилежної статі Терезам не загрожує. Самотнім серцям травень подарує нові знайомства. Дружба може швидко трансформуватися у щось більш серйозне.

Представники цього знака стануть більш чуттєвими, тож ті, чий стосунки раніше були виключно платонічними, вийдуть на новий рівень. Однак пощастить так далеко не всім — у деяких романтичні зв'язки можуть обірватися.

Для сімейних Терезів цей місяць стане періодом романтики. Зараз саме час відпочити з коханою людиною.

РАК

(22 ЧЕРВНЯ — 22 ЛИПНЯ)

Травень обіцяє бурю емоцій і пристрасті. Можлива зустріч із колишнім коханим, якщо ви ще самотні і почуття не згасли, то спробуйте знову зануритися в океан ніжних почуттів. Або ж не чіпляйтеся за мину-

СКОРПІОН

(24 ЖОВТНЯ — 22 ЛИСТОПАДА)

Не виключено, що травень подарує самотньому Скорпіону хорошого друга, який незабаром стане його половинкою. Почуття будуть настільки сильними, що багато хто задуматиметься про шлюб.

Скорпіонам, які мають пару, слід послабити хватку: не тиснути на партнера, навчитися поважати його думку і почуття. Від цього залежить майбутнє стосунків: вони або вийдуть на новий рівень, або ж зруйнуються.

Цей місяць буде сприятливим для сімейних представників цього знака. Їхні непорозуміння з коханою людиною залишаться у минулому.

СТРІЛЕЦЬ

(23 ЛИСТОПАДА — 21 ГРУДНЯ)

Одиноким представникам цього знака не слід обмежуватися спілкуванням із друзями — нові знайомства підуть на користь. Увагою протилежної статі ви обділені не будете.

Закоханим саме час зважитися на такий важливий крок, як шлюб — стосунки стануть лише міцнішими.

Стрілець-сім'янин наприкінці весни подивиться на свого партнера новими очима. Нарешті йому відкриються всі його достоїнства, що на романтичних стосунках позначиться позитивно.

КОЗЕРІГ

(22 ГРУДНЯ — 20 СІЧНЯ)

Наприкінці весни Козерогів, як ніколи, потягне на пригоди. Пускатися у всі тяжкі не рекомендується ні тим, хто поки що самотній, ні тим більше тим, хто вже знайшов свою половинку.

Той, хто має пару, може засумніватися, чи варто намагатися зберегти ці стосунки. Не слід робити поспішних висновків — зараз саме час усвідомити, що будь-які взаємини час від часу проходять перевірку на міцність.

Сімейні Козероги будуть насолоджуватися романтикою. Однак для цього знадобиться чимало зусиль та коштів, і вони знайдуться.

ВОДОЛІЙ

(21 СІЧНЯ — 20 ЛЮТОГО)

Цьому знаку травень обіцяє масу позитивних емоцій. Єдина умова — активізація. Не сидіть склавши руки, вважаючи, що щастя саме припливе до вас. Якщо прагнете романтики — подумайте про подорож. Це стосується не тільки вільних Водолив, а й тих, хто вже має кохану людину.

Першим потрібно працювати над розширенням кола знайомих, другом — над зміцненням романтичних почуттів.

Одружені повністю зосередяться на стосунках зі своєю половинкою, старатимуться проводити з нею кожен вільну хвилину.

РИБИ

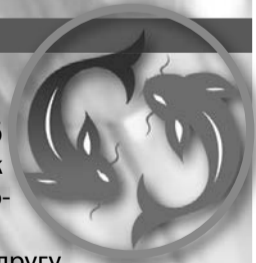
(21 ЛЮТОГО — 20 БЕРЕЗНЯ)

Місяць розпочнеться з позитивної ноти. У цей період у Риб можуть закрутитися романтичні стосунки на відстані або ж з людиною, яку раніше не помічали. І вони швидко переростуть у справжнє кохання.

Тим представникам цього знака, які вже знайшли свою другу половинку, саме час подумати про одруження.

Сімейним Рибам буде вкрай важливо гармонізувати стосунки в родині. Для цього вони зроблять усе, що від них залежить, і ці старання дадуть свій результат. Кожна хвилинка, проведена з близькими, буде приносити задоволення.

За матеріалами astrorok.ru, year.pp.ua.

«Напевно, у неї погане мило. Або вона не вмє прати».

Брудна білизна

● **ПРИТЧА** Одна сімейна пара переїхала жити в нову квартиру. Зранку, ледве прокинувшись, дружина визирнула у вікно і побачила сусідку, яка розвішувала випрану білизну

Діана ВІССОН,
оповідання з книги «365 притч на щодень»
(видавництво «Свічадо», Львів)

— Поглянь, яка брудна у неї білизна, — сказала вона своєму чоловікові. Але той читав газету і не звернув на це жодної уваги.

— Напевно, у неї погане мило. Або

«Перш ніж критикувати інших, треба переконатися, що наші серця і наміри чисті.»

вона не вмє прати. Варто було б їй навчитися.

І так щоразу, коли сусідка розвішувала білизну, дружина дивувалася з того, яка вона брудна.

Одного чудового ранку, поглянувши у вікно, вона вигукнула:

— Сьогодні білизна чиста! Напевно, навчилася нарешті прати!

— Та ні, — сказав чоловік, — просто я сьогодні встав раніше і помив вікно.

Так і в нашому житті: все залежить від вікна, через яке ми дивимося на світ. І перш ніж критикувати інших, треба переконатися, що наші серця і наміри чисті.

volyn.com.ua

«Так ніхто не кохав»

« Початок на с. 2

* * *
 На таксі грошей бракує –
 Дід Іван своїм таксує.
 Плати з тіток не бере —
 Ще й під хату підвезе!
 * * *

Ось такий «Мерс-сіті»-клас!
 Змайстрував дядько Панас.
 Перепустки тут не треба –
 І везе всіх при потребі.
 * * *

Карантин — справа недобра.
 Є у нас «каре́та» пробна.
 Без квитка вас до роботи
 Відвезе ось ця «Тойота»!
 * * *

Сіли в клітку ці дві жінки,
 Звідки ж ідуть? З заробітків!
 Трохи євро заробили –
 І в село таксі купили!

(Тетяна ЧУРАК,
 м. Камінь-Каширський
 Волинської області).

Дід-султан завів гарем —
 В світ везе своїх хурем.

МАЙСТЕР-КЛАС
 Дід піймав цих двох кумасюк
 Серед вулиці без масок:
 В автозаку «ХТЗ»
 Їх в поліцію везе.
 * * *

Знов робилу за кордон
 Дід вивозить на сезон.
 * * *

Дід-султан завів гарем —
 В світ везе своїх хурем.
 * * *

Великий Кормчий Пуцін Вова
 Нам демонструє рускій мір —
 Свободу мітингів і слова
 Везе етапом на Сибір.
 * * *

В свій рускій мір Московська Русь
 Влаче Україну й Білорусь!
 (Миколай ШОСТАК,
 м. Луцьк Волинської області).

● АНЕКДОТИ НА ЧАСІ

:)) :)) :))
 Ресторан. У пари за столом, схоже, перше побачення. На жаль, розмова у них не клеїться. Хлопець відчуває, що пауза затягується, гарненько відкашлюється і запитує: «І що ти думаєш про коронавірус?».

:)) :)) :))
 У метро.
 — Кхе-кхе-кахи.
 — Чоловіче, ви кашляєте, у вас коронавірус!
 — Спокійно! У мене відкрита форма туберкульозу!
 — Хух. Слава Богу!

:)) :)) :))
 Сказали тримати дистанцію два метри один від одного. Ширина нашого ліжка 1,8 метра. Чоловік відмовляється спати на підлозі. Що робити?

**Увага:
 конкурс!**

Тур №5 (2021):
 А сьогодні ми пропонуємо помізкувати над підписами до цієї доволі колоритної весільної світлини.
 Кожен учасник може запропонувати до 21 травня будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Так ніхто не кохав», або на електронну – takvolyn@gmail.com.
Увага! Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових, якщо станете абсолютним переможцем конкурсу. Хай щастить!

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» № 4 (2021):

**ІІІ місце
 (50 гривень призових):**
 Зранку вивіз на базар
 і продав дві свинки.
 По дорозі назад взяв
 дві сусідських жінки.
 Хоч доводиться сидіти,
 як тваринам в клітці,
 але краще їхати –
 ніж добиратися пішки!
 (Наталія НЕЛІНА,
 смт Вендичани Могилів-Подільського
 району Вінницької області).

**ІІ місце
 (75 гривень призових):**
 Гризе теща, гризе жінка,
 Аж розклася печінка.
 На базар їх повезу —
 Там продам й куплю... козу.
 Молочко я буду пити,
 Щоб печінку відновити!
 (Володимир САЦ,
 с. Журавичі Луцького району Волині).

**І місце
 (125 гривень призових):**
 Ось що хочу вам сказати:
 «Будем так жінок катати —
 Нам Європу не видати!»
 (Микола КЛИМУК,
 м. Луцьк Волинської області).

Наш **YouTube-**
 канал

● РОЗУМОВА АТАКА

Склав пан Андрій.

								Коефіцієнт трудової участі		Лихий дядько Геркулеса
	Ліва притока Дунаю		Америк. актриса ... Макдауелл		Вулканіч. острів у Тихому океані					
			Північний олень							Жрець стародавніх кельтів
Армійський спорт-клуб	Напівводяний гризун				Українська співачка			На всі руки ...		
		... клином вишибають	Музичний, і сердечний		Грошова одиниця Вірменії					Персонаж укр. міфології
Винахідник аквалангу					Автор роману «Ай-венго»	Класифікаційна одиниця в біології		Відома опера Д. Верді		
			Каркас							
Традиційна католицька молитва			Курорт 			Син Геліоса у грецькій міфології		Поема Івана Франка		
Телевізійний ...					Огорожа, паркан з кілків, жердин					Духовна небесна істота
Роман Р. Іваничука	Екстолиця Казахстану	Родина географічних карт		Українс. акторка ... Біблів		Музична нота				
Українс. співачка ... Плай	Польський футбольний клуб	Майстер в кузні				Курорт в Бельгії		Японська горілка		Батько пророка Мойсея
					Дає гроші на справу					
			Літак Антонова			Грошова одиниця Бангладешу				
			Жердина на кроквах	Робітник на млині			Драма І. В. Гете			Невеликий товстий млинець
Грецька літера	Вимерлий нелітаючий птах			Цар Персії				Газ, якими «фарширують» лампи	Золотоносний район у Канаді	
				Держава в Азії						
Сировина для наркотику	Стійкий неподільний зворот мови				Правда ... коле	Місто в Угорщині		Англійс. письмен. ... Кіплінг		Консультант при службовій особі
				Єврейс. письмен. ... Алейхем						Хімічний елемент, галоген

«Так ніхто не кохав» volyn.com.ua

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ
ТАК НІХТО НЕ КОХАВ
Місячник
«Так ніхто не кохав історії для душі»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»
Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 22 липня 2020 року.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: takvolyn@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94, з питань реклами – (0332)77-07-70, приватних оголошень – (0332)72-39-32, розповсюдження – (0332)72-38-94.
ТзОВ «Газета «Волинь» н/р UA203034400000026008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 32 сторінки формату А-4
Передплатні індекси: 86771, 60305, 60392, 86772 – для Волині, 60779 – для інших областей
Реєстраційні номери:
серія ЛВ №571-304Р, серія КВ №23543-13383Р
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua.
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 315

«Я буду тінню, голосом, луною».

Любов

● **ЖІНОЧИЙ ПОГЛЯД** Ірина ЖИЛЕНКО (1941–2013), поетеса, дитяча письменниця, журналістка та мемуаристка, лауреатка Національної премії України імені Тараса Шевченка (1996, за збірку «Вечірка у старій вінарні»), літературної премії імені Володимира Сосюри (1987, за книгу віршів «Дівчинка на Кулі»)

Була я пташкою —
і ти мене спіймав
І небо взяв у придане за мною.
Я стала квіткою — і ти мене
зірвав.

Та й досі пахне дім
у нас весною.
Я стала яблуком.
Зостався по літах
лиш смак медовий на твоїх
вустах.

А я тепер у срібному вінці.
Тепер я свічка у твоїй руці.
Тобі ще світло? Але ж день
мине.

Для чорних днів прибережи
мене.

Не задмухни.
Бо взята тишиною, — уже
не буду я тобі жоною...
Я буду тінню, голосом, луною.
Тож будеш ти
крізь темряву людську
на голос мій незрячий йти
за мною.

І кликати...
Але кого? Яку?
Ту пташку, що і спіймана —
літала?
Ту квітку, що і зірвана —
цвіла?
Те яблуко, що дітьми
проростало?

Тепер я свічка у твоїй
руці.
Тобі ще світло? Але ж
день мине.
Для чорних днів
прибережи мене.
Не задмухни.

Ту свічку, що і згаснувши —
була?
Кого ти кликатимеш, друже
мій, тривожно?
Ким я була? І ким я буду, Боже?
Господь мені всміхнеться:
«Не жалій і не тривожся. Буде
все, як треба.
Пташина знов повернеться
у небо.
А квітка знов цвістиме
на землі.
І в яблука є ціль, і місце є,
А свічка зійде в Царствіє
моє...» —
А що ж із ним залишиться,
Господь,
в тих чорних днях, у світі
зловорожим? —
Твоя любов, дитя, твоя
любов...
І милість Божа.

«Я молилася за тебе...»

● **НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ** Не любила, ой як не любила Галина Якимового сина. Терпіти не могла. А все тому, що Максим у Катерину вдався. В матір свою покійну. Такі ж сині очі. Волосся світле. Вродливий...

Ольга ЧОРНА

Галина з Катєю колись подругами були, хоч вони й зовсім різні. Катя — приятелька до всіх, розумничка і красуня. Галя — мовчазна, сердилася й ображалася з будь-якого приводу. Дівчата, бувало, сперечалися, навіть гнівалися одна на одну, але дружили.

Навчання давалося Каті легко. А Галя школу «мучила». Благо, в подруги можна було списати домашнє завдання і на контрольній підглянути.

У випускному класі в Катю закохався Яким. Був

Так пекло, так муляло її Катинє щастя. Не співати й танцювати — плакати хотілося.

старший за неї на «цілих» п'ять років. Галя переконала подругу, що залицяльник «старий». Але Каті Яким подобався. Симпатичний, добрий. На фельдшера вчився. Дівчина й собі після школи вирішила в медичне училище податися, аби бути ближче до коханого.

Знала б вона, як Галя заздрить поїдом їла. Хлопець їй також подобався. Та, крім «Привіт, Галино», їй більше нічого не діставалося.

...Отримавши диплом, Яким запропонував Каті побратися. Щаслива, розповіла новину подрузі.

— Може, ти спершу медучилище закінчила б, а тоді до шлюбу йшла, — «радила» Галя. — Бо хіба після заміжжя про навчання будеш думати?

Катя сприйняла це як жарт.

На весіллі Галя за дружку була. Так пекло, так муляло її Катинє щастя. Не співати й танцювати — плакати хотілося.

Закінчення на с. 24–25

«Галю заздрить поїдом їла. Хлопець їй також подобався...»